

OSNOVI ENZIMOLOGIJE

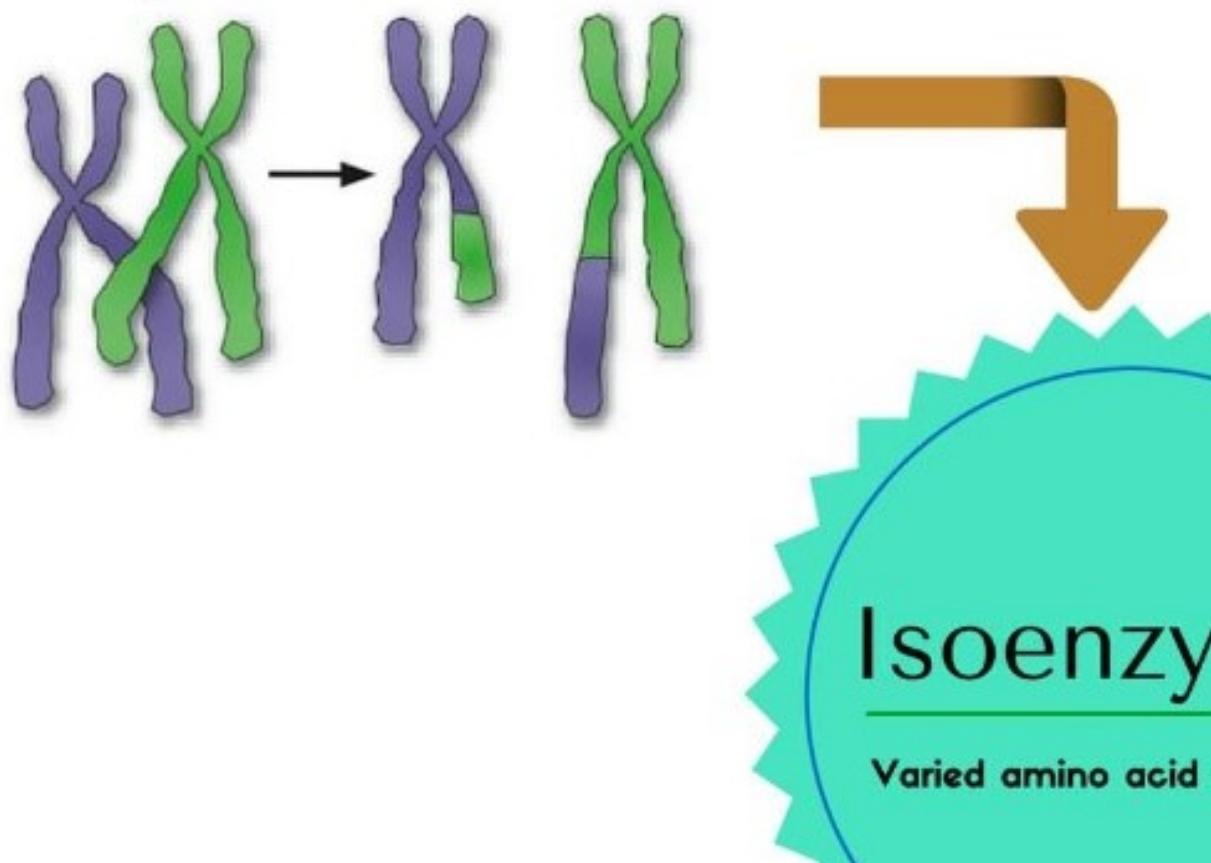
DIO 2

KOFAKTORI

- U kofaktore ubrajamo koenzime i prostetične grupe. Koenzimi se lako, a prostetične grupe teško odvajaju dijalizom od proteinskog dijela enzima. Danas se prostetičnom grupom nazivaju takve grupe (molekuli ili joni) koje se hemijski mijenjaju, a koenzimima grupe odnosno jedinjenja, koja se ne mijenjaju u enzymskim reakcijama. Većina koenzima sadrži u svojoj strukturi fosfornu kiselinu a neki sadrže i vitamine, pa ih nazivamo i derivatima vitamina. Prema vrsti enzima u čiji sastav ulaze, sve koenzime dijelimo na:
 - koenzime oksidoreduktaza;
 - koenzime transferaza;
 - koenzime za prenos C1 jedinica;
 - koenzime za prenos C2 jedinica i
 - koenzime liaza, izomeraza i ligaza.

POJAM IZOENZIMA

Gene duplication

POJAM IZOENZIMA

- Ista hemijska reakcija (isti supstrat, isti proizvod)
- Ali
 - Različita lokacija u genu;
 - Različita sekvenca AK (primarna struktura)
 - Različita tercijarna struktura (konformacija)
 - Različita fiziko-hemijska svojstva (K_m , V_{max} , optimalna temperatura, optimalan pH i sl.)

KLINIČKI VAŽNI ENZIMI

Dijagnostički značaj enzimske analize

- Detekcija enzimske deficijencije u ćeliji
 - Urođene greške metabolizma
 - Stečene deficijencije
 - Kod deficijencije vitamina
 - Kod trovanja (trovanje organofosfatnim jedinjenjima holinesteraza)
- Detekcija oštećenja tkiva merenjem ekstracelularnih enzima u raznim telesnim tečnostima
 - Serum, plazma, urin, likvor itd

Enzimi su plazmatski markeri oštećenog tkiva

Molekularna masa dijagnostički važnih enzima, kDa

• Lipaza	48 000
• Amilaza	50 000
• Kreatin kinaza (CK)	80 000
• Aspartat-aminotransferaza (AST)	90 000
• Alanin-aminotransferaza (ALT)	180 000
• Kisela fosfataza (ACP)	100 000
• Laktat-dehidrogenaza (LD)	140 000
• Alkalna-fosfataza (ALP)	140 000
• γ -Glutamil transferaza (GGT)	300 000

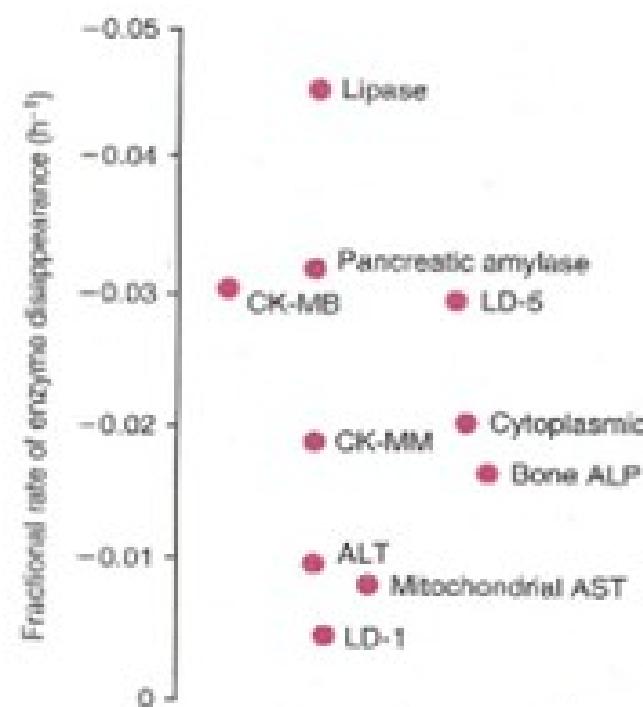
Poluživot enzima

- Poluživot enzima varira:
- Od nekoliko sata do nekoliko dana
- Prosečno $t_{1/2}$ od 6 do 48 sati

$$2 \quad 0,693$$

$$K_d = 2,303 \log \frac{t_{1/2}}{t_{1/2}}$$

Frakcionalna brzina uklanjanja (u satima)
za najvažnije enzime u serumu

1. Određivanje organo specifičnih enzima Enzimi kao tkivni markeri

	Serum	Eritrociti	Jetra	Srce	Mišić
AST	1	x15	x7000	x8000	x5000
ALT	1	x7	x3000 ←	x400	x300
LD	1	x300	x1500	x1000	x700
CK	1	<1	<10	x10000	x50000 ←

Osetljivost

Specifičnost

Enzimski profil

3. Enzimski profili

Određivanje nekoliko enzima (enzimski profil) i posmatranje relativne enzimske aktivnosti, izračunavanje određenih koeficijenata

Mišića i srca	Jetre	Pankreasa	Kosti
CK	ALT	Amilaza	ALP
AST	AST	Lipaza	AcP
LDH	ALP	Tripsin	
ALD	GGT	Himotripsin	
GP	5NT	Elastaza-1	
	CHE		
	AST/ALT		

Amilaza (α -1,4 glukan-4 glukano hidrolaza, EC 3.2.1.1)

Pripada klasi **hidrolaza**, katalizuje hidrolizu **1,4 α -glikozidnih veza** u polisaharidima.

Ona je **kalcijum**-metaloenzim (kalcijum neophodan za funkcionalni integritet), a puna aktivnost u prirustvu **Cl⁻**.

Molekularna masa: 55-60 hiljada

Prolazi glomerularnu membranu. JEDINI ENZIM SERUMA KOJI SE NORMALNO NALAZI U URINU!

Nalazi se u brojnim tkivima i organima, prije svega u PANKREASU (40%) i PLJUVAČNIM ŽLIJEZDAMA (60%). Vrlo mala aktivnost nađena u testisima, ovarijumima, jajovodima, suzama i mlijeku. Neki tumori pluća i ovarijuma mogu lučiti male količine amilaze. Nema aktivnosti u jetri.

Amilaza (α -1,4 glukan-4 glukano hidrolaza, EC 3.2.1.1)

Enzim u **serumu i urinu** je porijeklom iz:

PLJUVAČKE i **PANKREASA.**

Enzim u **urinu** je porijeklom iz plazme, a ascit i pleuralna tečnost mogu sadržati amilazu uslijed prisustva tumora ili u sklopu pankreatitisa.

Govorimo o dva prava **izoenzima**:

P – pankreasna amilaza

S – salivarna amilaza

Optimum pH: 6,9-7,0.

Najznačajniji je marker akutnog pankreatitisa!

Akutni pankreatitis

Uzroci:

1. Alkoholizam
2. Žučni kamenci
3. Hiperlipidemija
4. Hiperkalcemija
5. Ishemija
6. Ostali

- povećanje aktivnosti posle 2 - 12 s
- maksimum posle 12 - 72 sata
- vraćanje na normalu posle 3 - 4 dana

Aktivnost povećana u serumu 4 - 6

- nije u korelacijski sa težinom oboljenja, ali veće ukazuju na ovo oboljenje; u 20 % slučajeva aktivnost enzima normalna

Aktivnost enzima u serumu bolje od 6

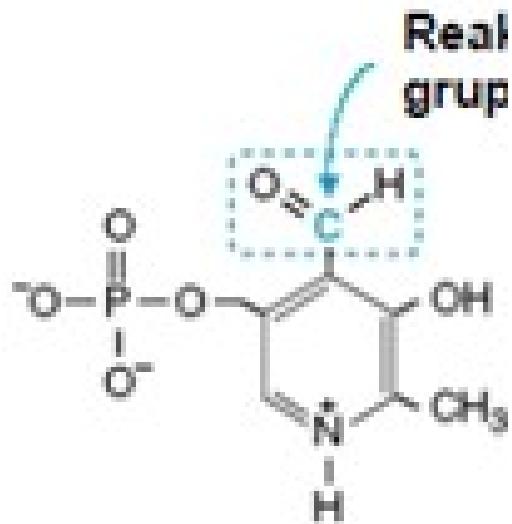
Aminotransferaze

Aspartat aminotransferaza AST

(ranije: glutamat oksalacetat transferaza GOT)

Alanin aminotransferaza ALT

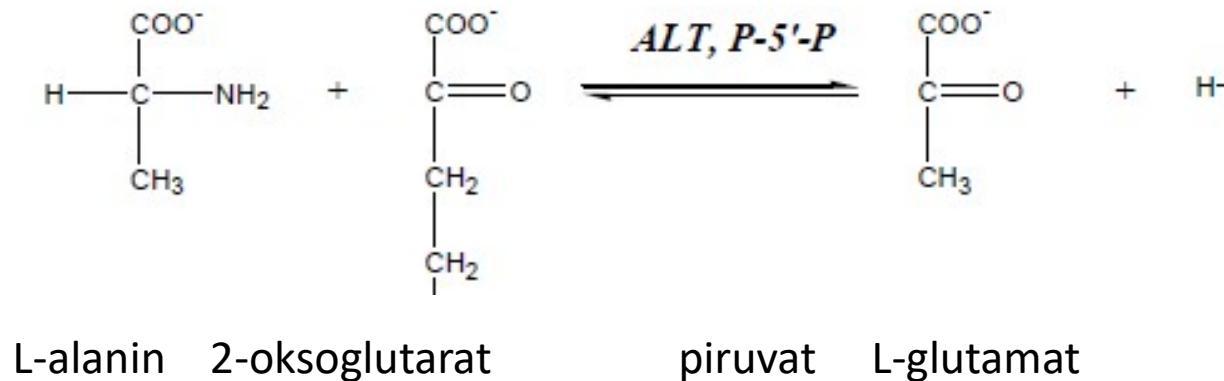
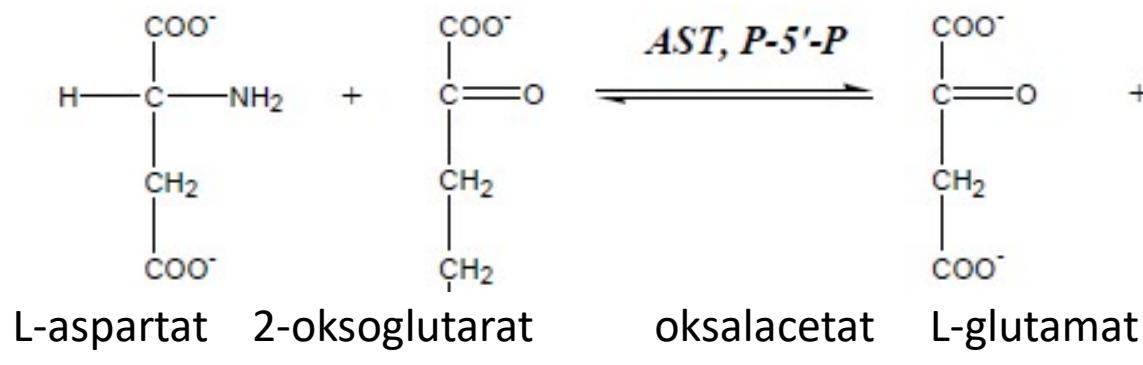
(ranije: glutamat piruvat transaminaza GPT)

Koenzim transaminaza je
piridoksal fosfat (PLP)

Aminotransferaze

AST i ALT katalizuju sljedeće biohemijske reakcije:

Aminotransferaze

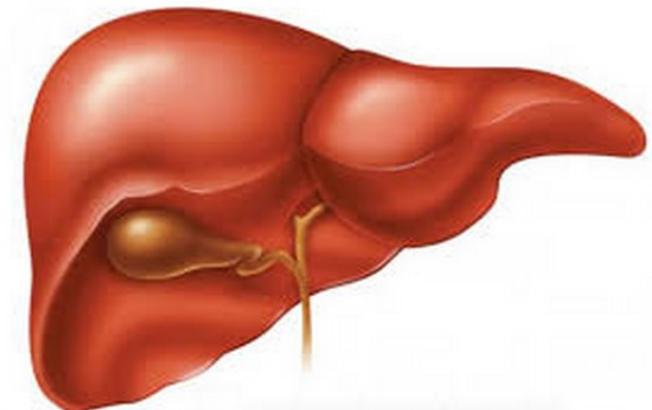
AST i ALT su normalno prisutne u:

- plazmi
- žuči
- cerebrospinalnoj tečnosti
- pljuvačci

Nema ih u urinu, sem ako postoji lezija bubrega.

Povećanje aktivnosti AST i ALT postoje uslijed:

- ✓ Oštećenja jetre
- ✓ Infektivne mononukleoze
- ✓ Akutnog infarkta miokarda
- ✓ Primjene nekih lijekova (statini!)

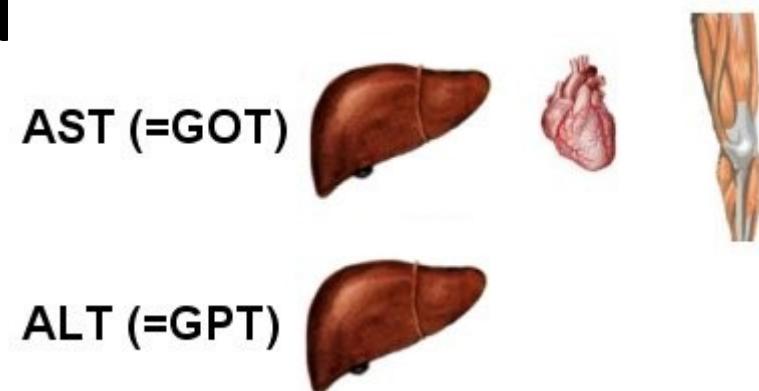

ALT – samo u citosolu

AST – i citosolna i mitohondrijalna

ALT i AST

$$\text{De - Ritisov koeficijent} = \frac{\text{ALT}}{\text{AST}}$$

Normalno: <1

>1 = manje oštećenje hepatocita; obično reverzibilne promjene

<1 = veće oštećenje hepatocita; obično irreverzibilne promjene; oslobođanje mtAST

Visoka aktivnost AST u srčanom mišiću => AIM = visok porast aktivnosti AST

Porast: 6-8h

Pik: 18-48h

Normalizacija: 4-5 dana

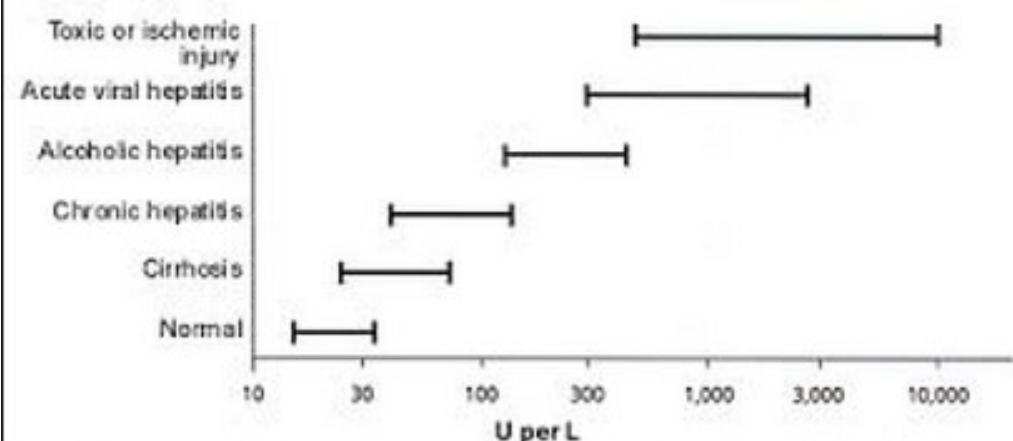
AST

Aktivnost AST (ponekad i ALT) u serumu će biti povećana uslijed:

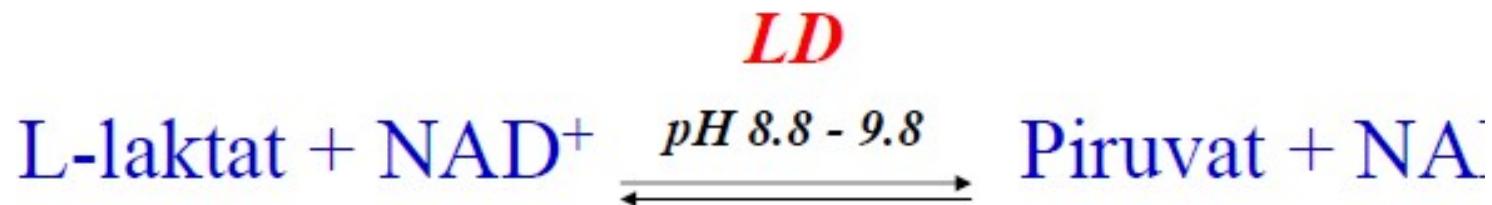
- nekih oboljenja mišića (npr. dermatomiozitis)
- plućnoj tromboemboliji
- akutnom pankreatitisu
- gangreni
- hemolitičkim bolestima
- „crush“, povredama mišića

Izoenzimi AST-a se mogu razdvojiti:

- elektroforezom
- imunohemijskim metodama
- hromatografijom
- diferencijalno – kinetičkim metodama

Laktat dehidrogenaza (LDH)

2 tipa subjedinica: M (ili A) i H (ili B) čija struktura određena lokusima na hromozoru 12.

5 izoenzima

LDH-1 (HHHH; H₄)

LDH-2 (HHHM; H₃M)

LDH-3 (HHMM; H₂M₂)

LDH-4 (HMMH; HM₂)

LDH je prisutna u svim ćelijama, i to u citosolu!

Laktat dehidrogenaza (LDH)

Različita je distribucija izoenzima u

- Srčani mišić
 - Bubrezi
 - Eritrociti
 - Jetra
 - Skeletni mišići
 - Endokrine žlezde, slezina, pluća, limfni čvorovi, žučni kanal
- LDH -1
LDH -2
- LDH -4
LDH -5
- LDH .

Laktat dehidrogenaza (LDH)

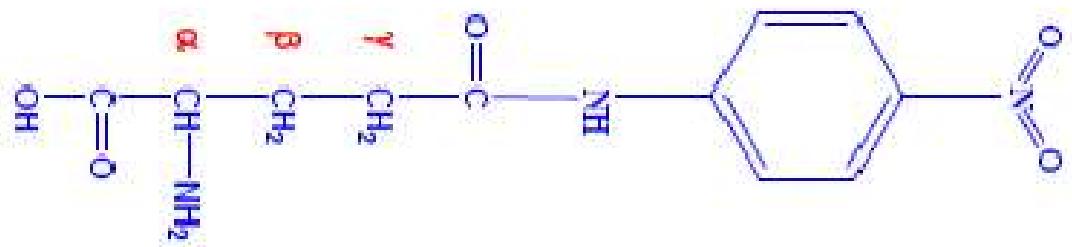
LDH nije tkivno specifičan enzim - ukupna aktivno je povećana u velikom broju oboljenja.

Aktivnost umereno povećana :

- miokarditis
- srčana insuficijencija sa kongestijom jetre
- težak šok i anoksija
- hemoliza - profil promena izoenzima kao kod AIM
- megaloblastna anemija (50 puta u odnosu na gornju normu)
- bolesti jetre
- bolesti bubrega
-

Gama glutamil transferaza (GGT)

Katalizuje transfer **γ glutamil grupe** (sa peptida i jedinjenja koja ovu grupu sadrže) na neki akceptor. Djeluje samo na peptide i peptidima slična jedinjenja koja sadrže terminalni glutamil ostatak vezan za preostali dio jedinjenja preko terminalne γ – karboksilne grupe.

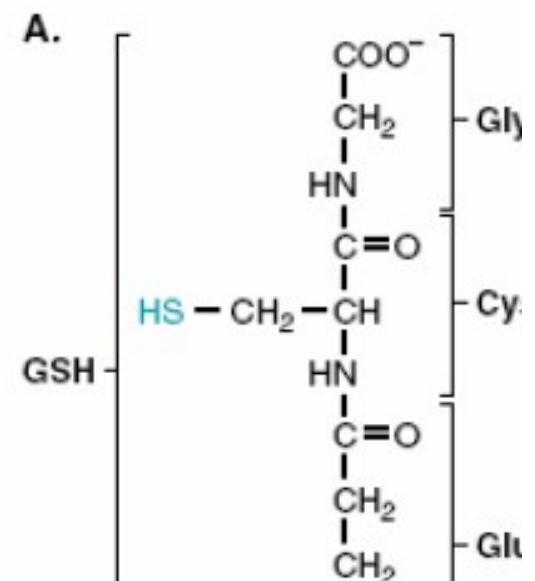
Gama glutamil transferaza (GGT)

GGT je prisutna u:

- serumu
- svim ćelijama (osim mišića)

Veća frakcija enzima je locirana u membranama, a manje frakcija se nalazi u citosolu!

GGT može učestvovati u nekim aspektima metabolizma glutationa!

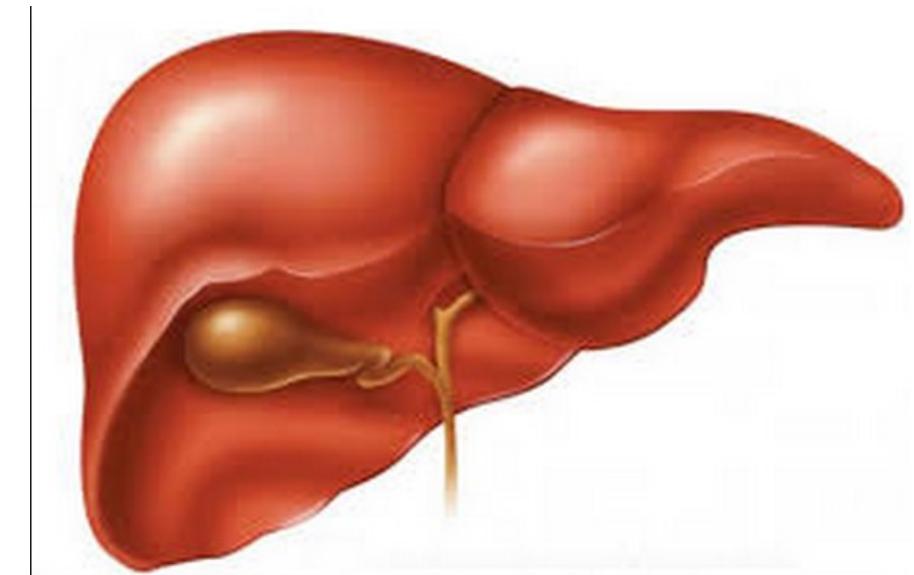

GGT

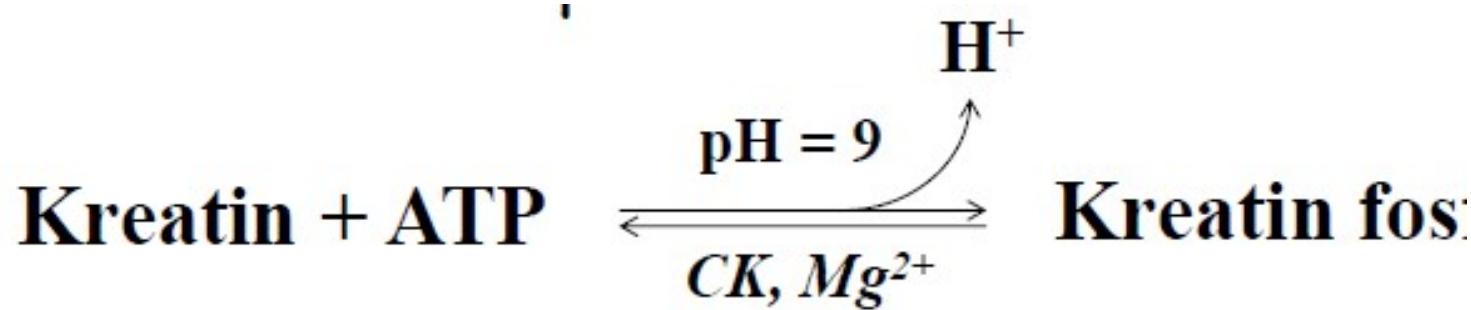
- GGT u serumu je primarno porijeklom iz hepatobilijarnog sistema.
- Najviši porast aktivnosti u slučajevima:
 - Intrahepatične holestaze
 - Ekstrahepatične holestaze
 - Primarnih i sekundarnih tumora
 - Senzitivnija od ALP i transaminaza u detekciji opstruktivne žutice!

GGT

- Umjereni porast u slučajevima:
 - Infektivnog hepatitisa
 - Masne jetre
 - Intoksikacije ljekovima
 - ALKOHOLIZAM
 - Alkoholna ciroza ...
 - Akutni pankreatitis
 - Karcinomi pankreasa
 - Tumori prostate...

Kreatin kinaza (CK)

Dimer građen od dvije subjedinice:

B (brain) i **M** (muscle)

Prema tome, ima **3 izoenzima**:

BB (CK-1) **MB** (CK-2) **MM** (CK-3)

Izoenzimi su označeni na osnovu elektroforetske pokretljivosti (CK-1, CK-2 i CK-3), tako da forma koja se kreće najbrže ka anodi ima najmanji broj.

Otkriven je i **četvrti izoenzim MiMi** – između spoljašnje i unutrašnje membrane mitohondrija u miokardu i skeletnim mišićima.

Kreatin kinaza (CK)

- Najviša aktivnost nađena u:
 - Poprečno – prugastim mišićima
 - Srcu
 - MozguAktivnost u jetri je praktično nemjerljiva.
Prema tome, aktivnost CK će biti povećana u oboljenjima:
 - Skeletnih mišića (miš. distrofija; virusni miozitis, polimiozitis i sl.)
 - Srca (AIM, miokarditis, perikarditis i sl.)
 - CNS-a (Reyeov sy, trauma glave, SAH, i sl.)
 - Štitaste žlezde (hipotireoidizam – povećanje od 5x do 50x)

CK – akutni infarkt miokarda

- **Najznačajnije povećanje aktivnosti CK.**
- **Aktivnost se povećava 3 - 8 sati** (6 sati najčešće) od nastanka bola u grudima
- **Maksimum posle 10 - 24 sata** (20 sati)
- **Normalizacija nivoa posle 3 - 4 dana** (c

Poluživot CK-2 - 12.5 sati tako da je određivanje prvih 48 sati od sumnje na infarkt.

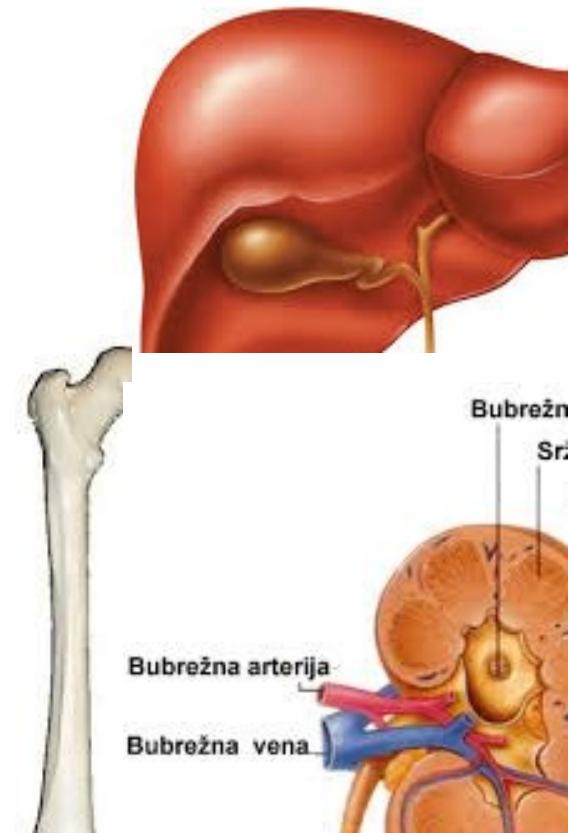
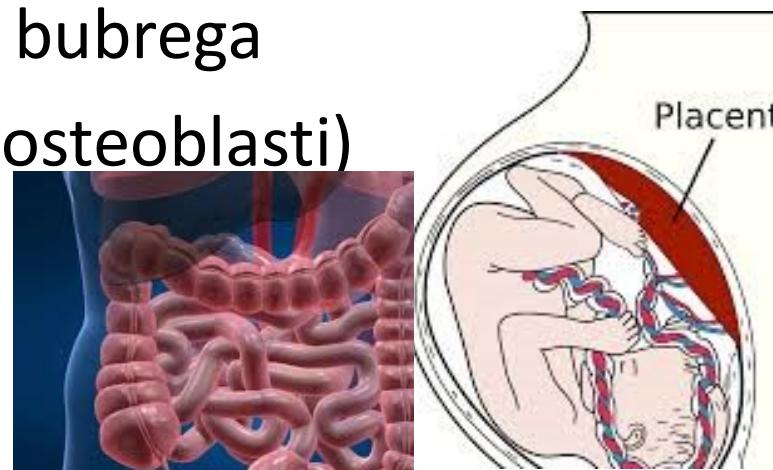
Određivanje je značajno za **ranu dijagnozu**

CK – akutni infarkt miokarda

- Aktivnost CK iznad 160 U/L (određen NAC akt. metodom) i CK-2 koji pružaju ukupne aktivnosti ukazuju da postoji sumnja na infarkt miokarda.
- Kod ostalih oboljenja koja povećavaju aktivnost CK-2 (zapaljenja mišića, neurohirurške i abdominalne operacije, oboljenja tireoide, koronarne angiografije, kateterizacije itd.)

Alkalna fosfataza (ALP)

- Katalizuje alkalnu hidrolizu estarske veze fosforne kiseline na velikom broju prirodnih i vještačkih supstrata.
- Nalazi se u svim ćelijama u tijelu, posebno **na ili u membranama**.
- Visoku aktivnost ALP pokazuje u:
 - intestinalnom epitelu
 - kanalima bubrega
 - kostima (osteoblasti)
 - jetri
 - placenti

Alkalna fosfataza (ALP)

- Govorimo o **5 izoenzima** alkalne fosfataze:

- Tkivno nespecifični (bubrezi, jetra, kosti...)
- Placentalni
- Placenti slični
- Intestinalni
- Tumorski

Iako metabolička funkcija nije u potpunosti poznata, izgleda da je enzim povezan sa:

- transportom lipida u crijevima
- procesom kalcifikacije u kostima

Alkalna fosfataza (ALP)

Mg^{2+} , Co^{2+} , Mn^{2+} -aktivatori

Zn^{2+} - ulazi u sastav enzima

Difrakcija i adsorpcija zraka Mg

Enzim u **serumu** je porijeklom iz:

- **Jetre** (uglavnom)
- **Kostiju** (do $\frac{1}{2}$ aktivnosti)
- Crijeva (vrlo mala aktivnost)

Enzim u **urinu** je porijeklom iz bubrežnog tkiva (ali nije dio serumskog enzima koji se filtrira)

Alkalna fosfataza – klinički značaj

- Fiziološki uslovi u kojima je povećana aktivnost ALP:
 - Intenzivan rast dugih kostiju (djeca)
 - Zarastanje preloma dugih kostiju
 - Trudnoća (naročito poslednji trimestar)

Alkalna fosfataza – klinički značaj

Mjerenje aktivnosti ALP ima za cilj detekciju 2 grupe oboljenja:

- Oboljenja jetre i žučnih puteva (holestaza!)
 - Oboljenja kostiju povezana sa osteoblastnom aktivnosti
-
- Holestaza
 - Odgovor jetre na holestazu je indukcija sinteze ALP!
 - Intrahepatička holestaza (npr. invazija Ca)
 - Ekstrahepatička holestaza (npr. karcinom glave pankreasa)

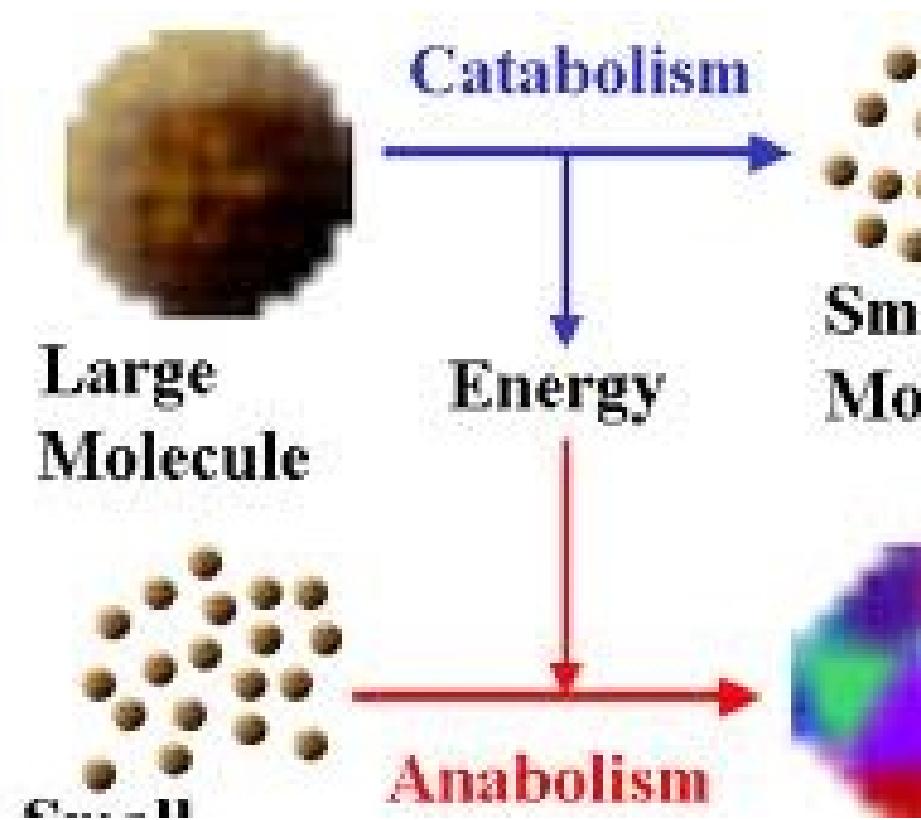
Alkalna fosfataza – klinički značaj

- Bolesti kostiju
 - Pagetova bolest
 - Rahitis
 - Osteomalacija
 - Osteogeni tumori kos
 - Primarni i sekundarni hiperPTH

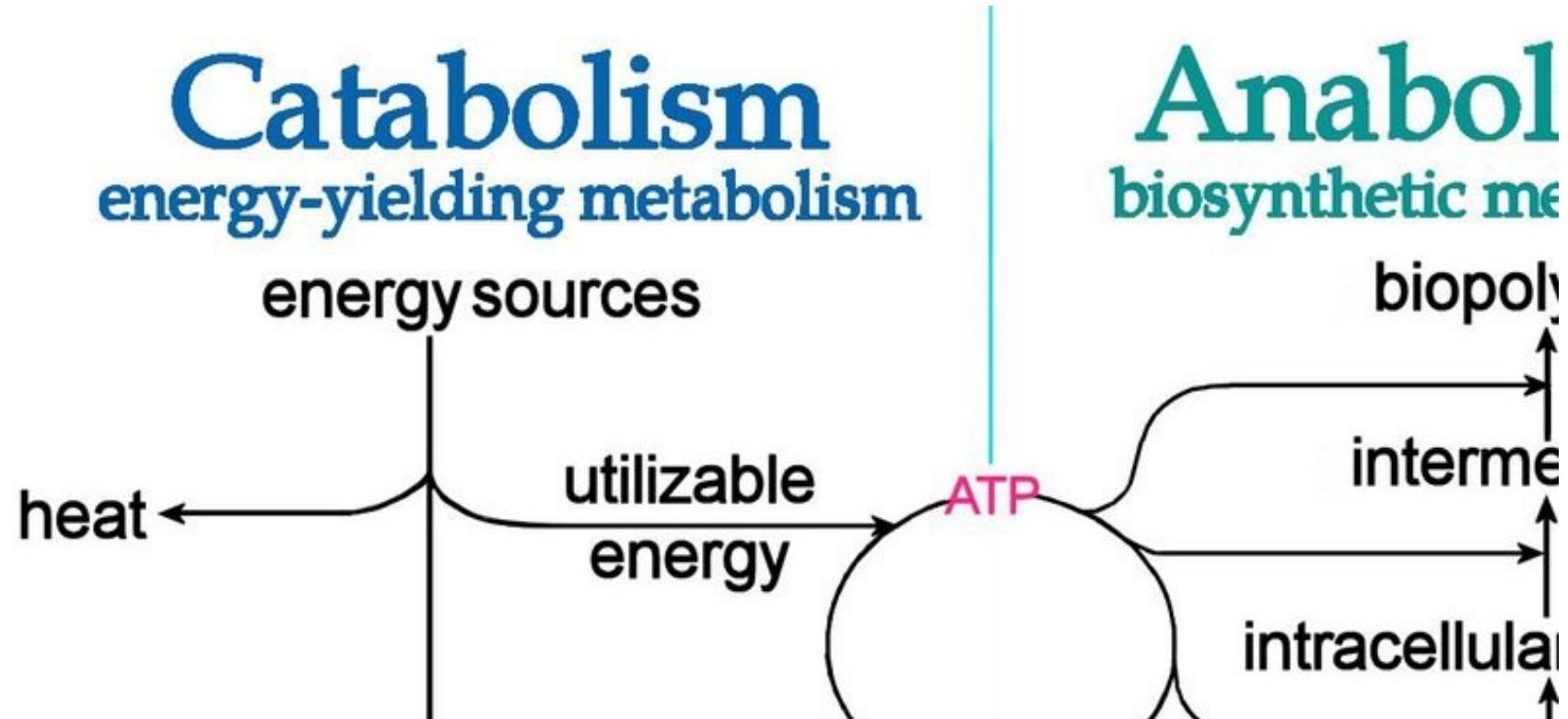

OSNOVI METABOLIZMA HRANLJIVIH MATERIJA

KATABOLIZAM. ANABOLIZAM

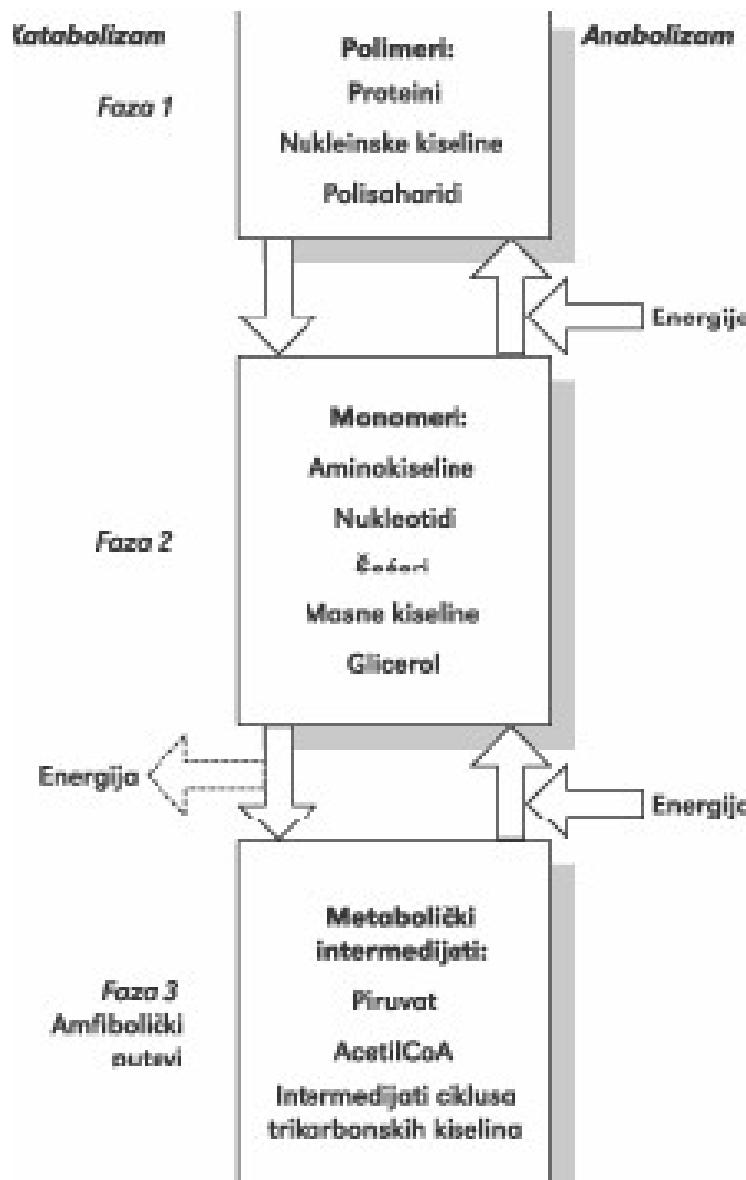

KATABOLIZAM. ANABOLIZAM

UNOS MATERIJA U ORGANIZAM

3 FAZE METABOLIČKIH PUTEVA

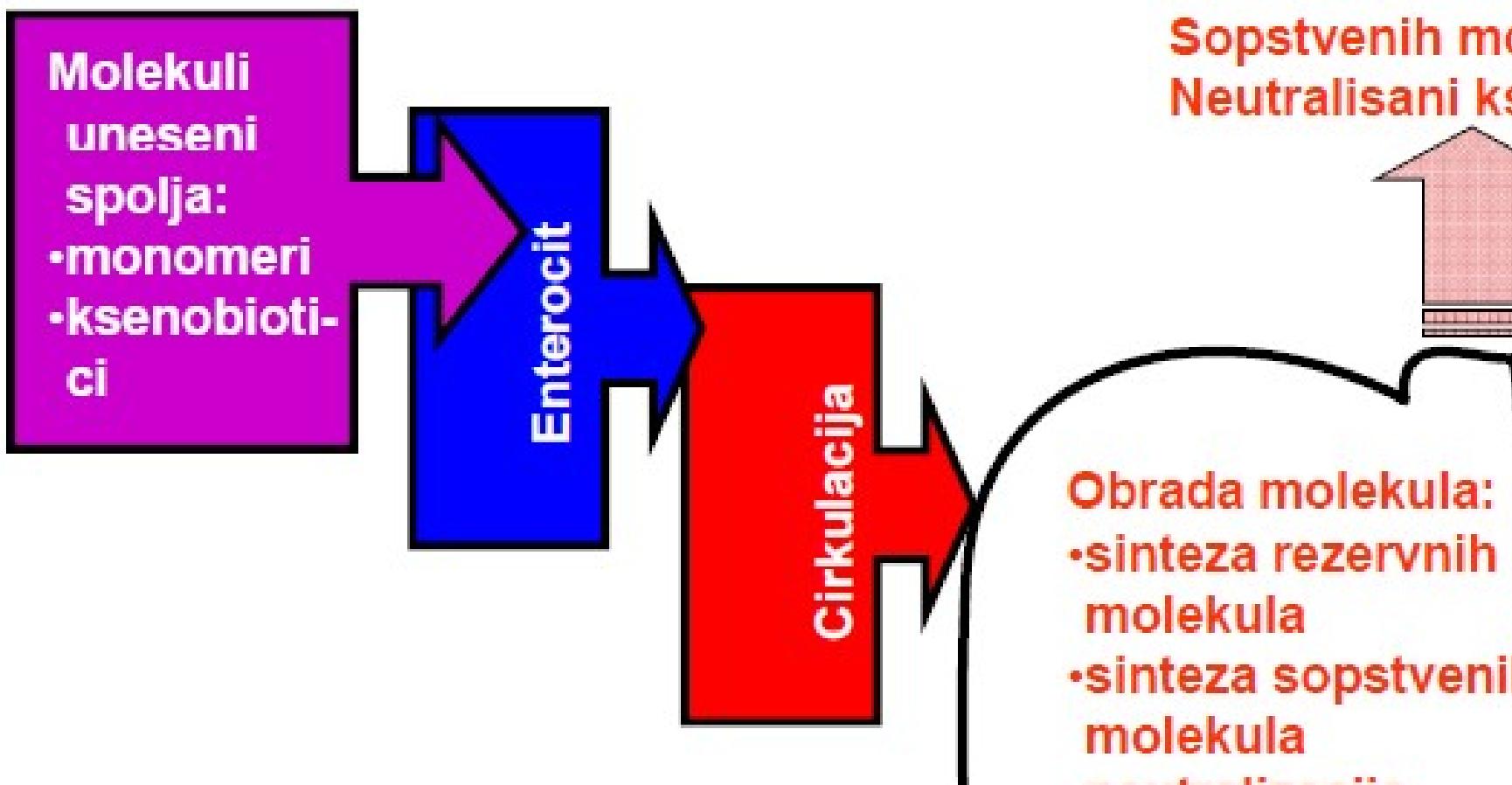

FAZA 1 - razgradnja molekula unetih hranom i jednostavnije sastavne molekule

FAZA 2 - dalja razgradnja do dvo- i trougljeničnih ostataka

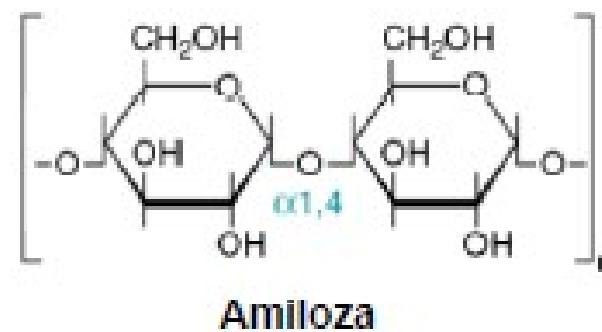
FAZA 3 - oksidacija do H_2O i CO_2

Unos materija u organizam

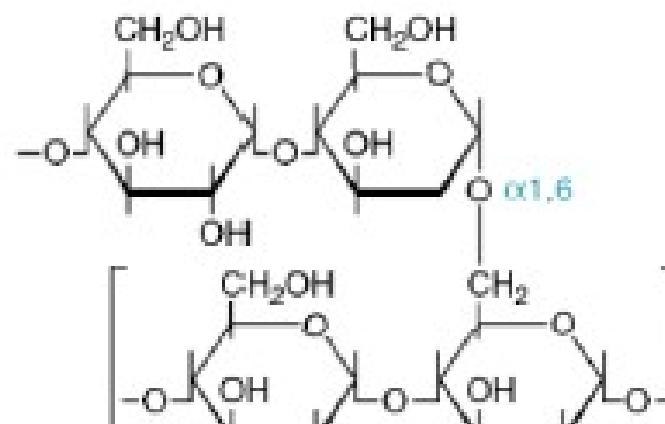

Unos materija u organizam - ugljeni h

- Najzastupljenije hranljive materije u ishrani (skrob, saharoza, lakoza)
- Varenje ugljenih hidrata podrazumeva hidrolizu glikozidnih veza kojima su povezani molekuli monosaharida

Galat

Glukoza

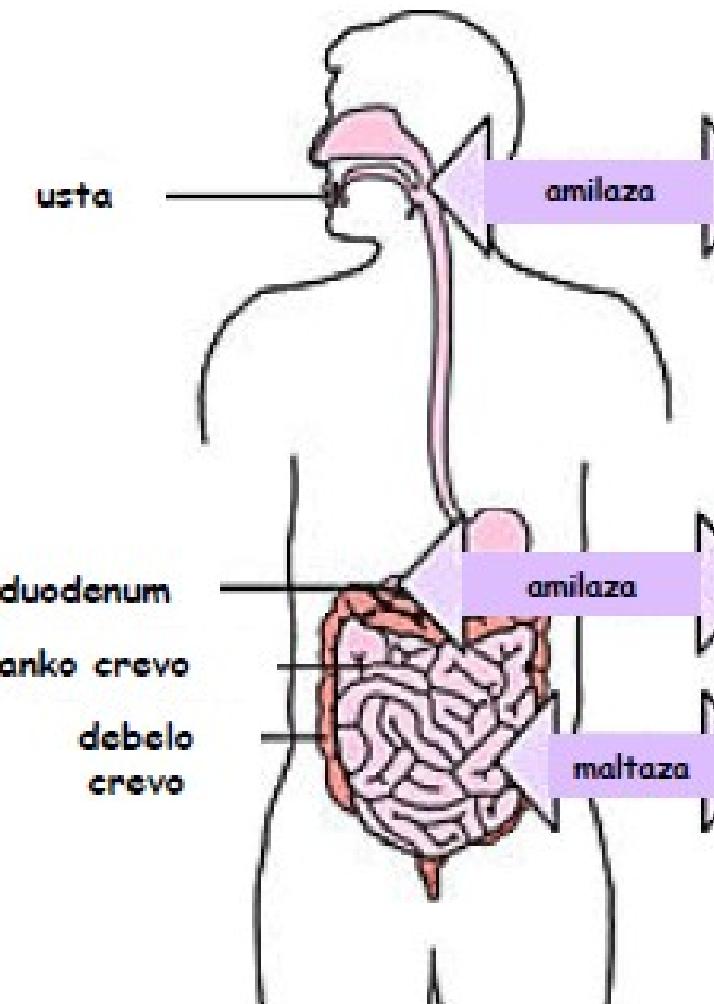
Varenje UH započinje u usnoj
duplji (pljuvačna a-amilaza)

Pod dejstvom pankreasne
amilaze skrob se razlaže do
graničnih dekstrina, maltoze
i maltotrioze

Dalja razgradnja se odvija pod
dejstvom disaharidaza
vezanih za površinu
membrane mikrovila ćelija
tankog creva.

Monosaharidi dobijeni dejstvom
ovih hidrolaza se prenose u
ćelije epitela tankog creva
 Na^+ -zavisnim aktivnom
transportom i olakšanom
difuzijom

Ne postoje enzimi za varenje

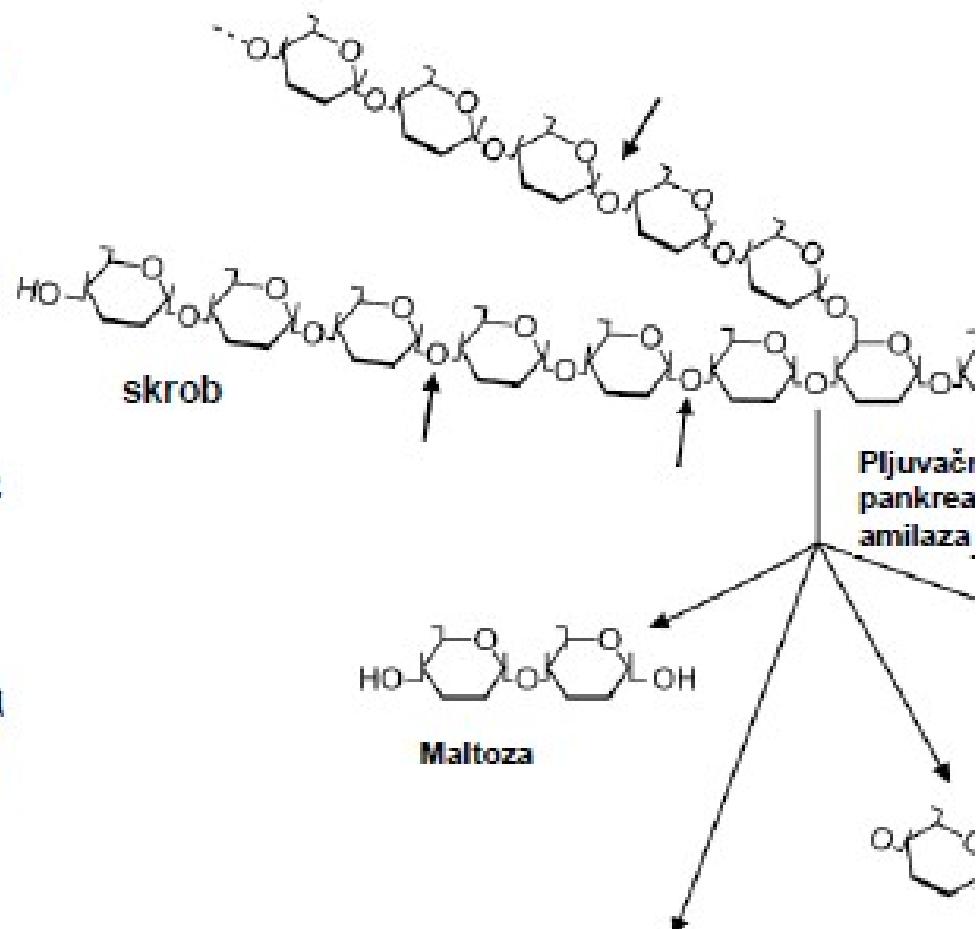

Dejstvo amilaze

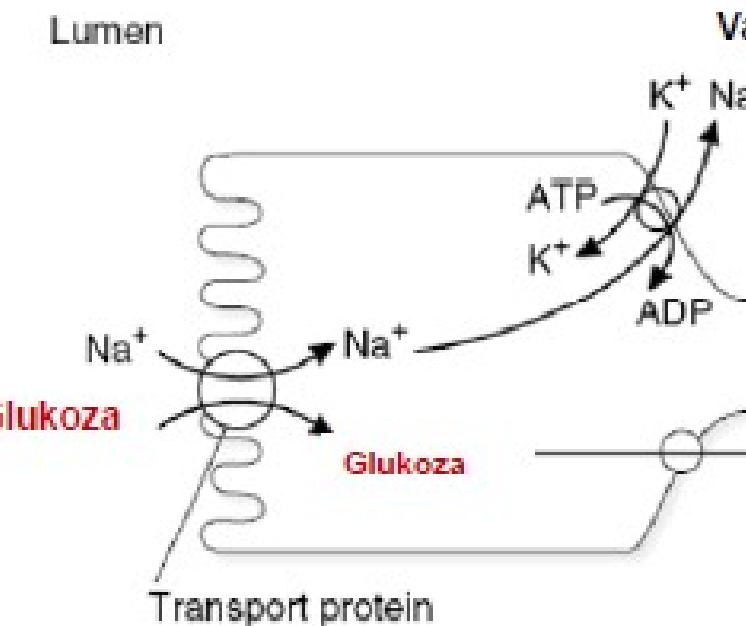
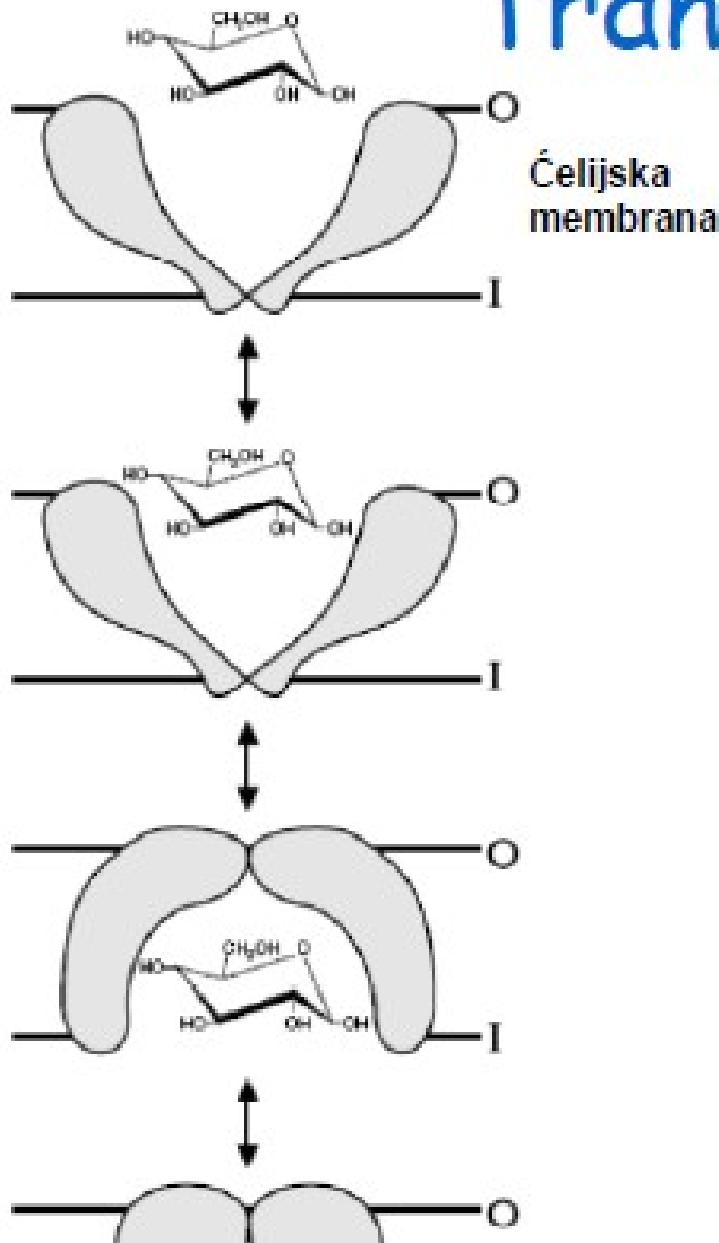
α -amilaza je **endoglukozidaza** (katališe hidrolizu unutrašnjih **$\alpha-1,4$** veza između glukoznih ostataka u lancu polisaharida, čime nastaju **α -dekstrini**.

Amilazu iz pljuvačke inaktivise HCL u želucu.

Pankreasna amilaza nastavlja hidrolizu skroba i glikogena do oligosaharida (graničnih dekstrina), maltoze i maltotrioze. Amilaza ne

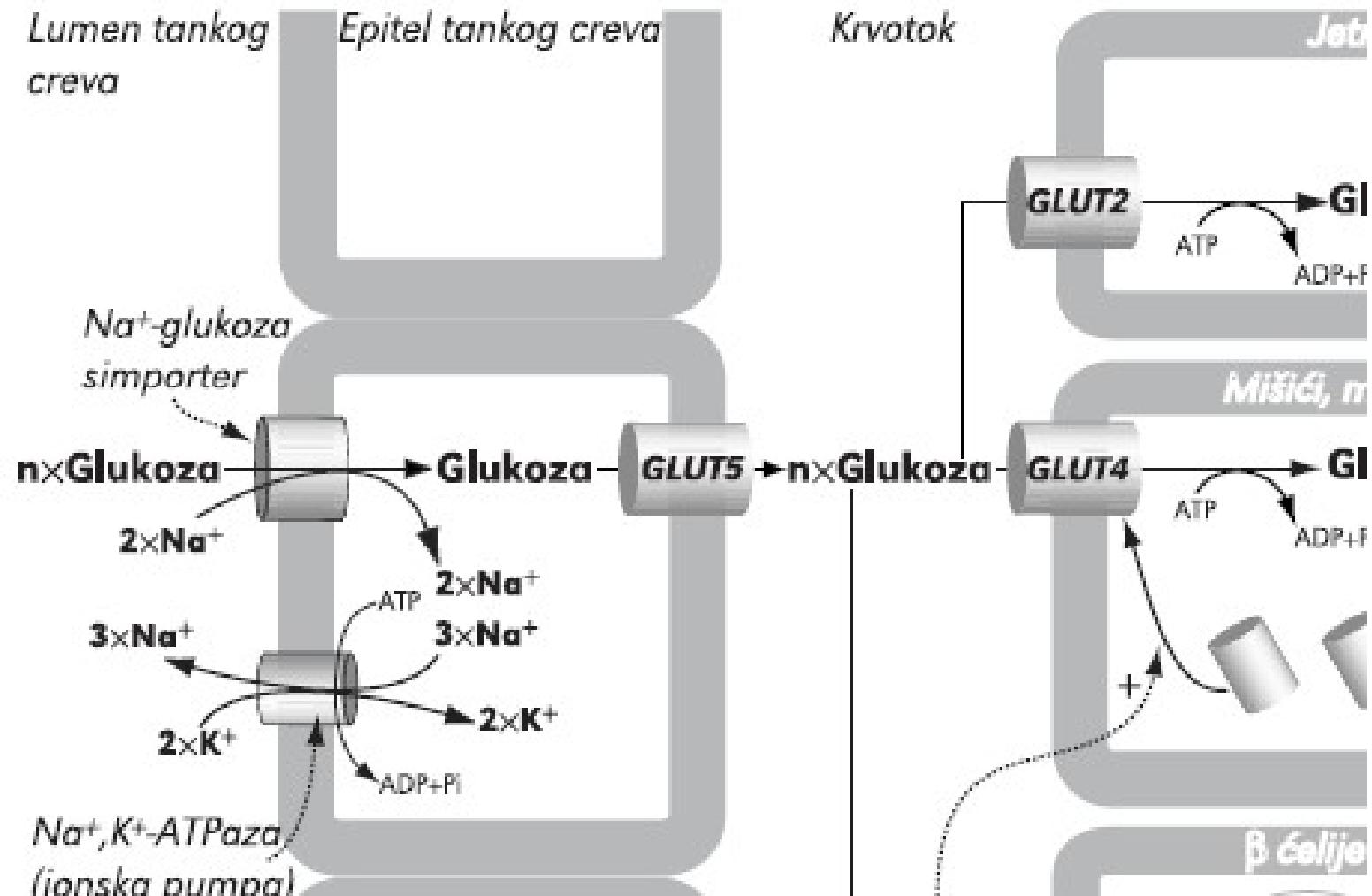

Transport glukoze

Jon Na^+ se vezuje za transportni protein na luminalnoj membrani, čime obezbeđuje vezivanje glukoze. Nakon konformacione promene, sa proteina se u unutru oslobađaju Na^+ i glukoza i on se vrati u originalnu konformaciju. Na,K+-vezikularni pumpa obezbeđuje ulaz Na^+ u celicu.

Transportni proteini za glukozu (GLU)

Transporter	Distribucija u tkivima	Komentar
GLUT 1	Eritrociti Krvno-moždana barijera (i barijere prema placenti, oku i testisu)	Prisutan u če imaju ulogu t Visok afinitet
GLUT 2	Jetra Bubreg β-ćelije pankreasa Serozna strana ćelija intestinalne mukoze	Veliki kapacit afinitet U pankreasu deluje kao se glukozu
GLUT 3	Mozak (neuroni)	Visok afinitet
GLUT 4	Masno tkivo Skeletni mišići Srčani mišić	Zavisi od insu njegovom pri povećava se na površini če

ENERGIJA

Oksidativna fosforilacija

- U eukariota u mitochondrijama
- Odigrava se redukcija O_2 do H_2O

Oksidativna fosforilacija

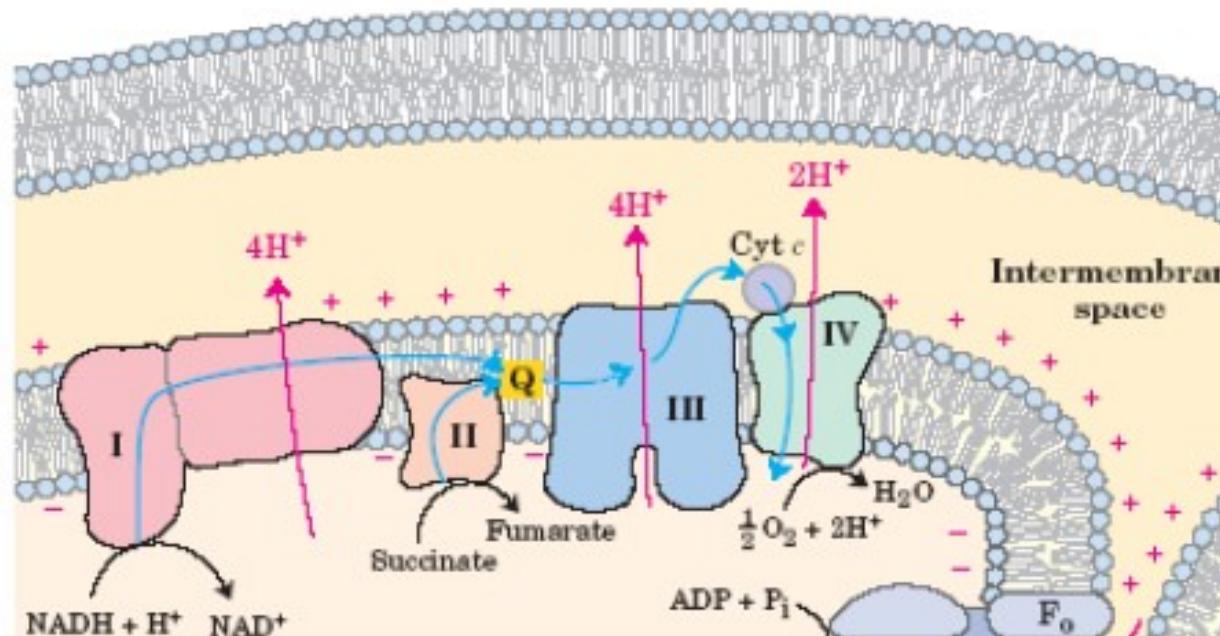
Peter Mitchell (1961)
- hemiosmotska teorija -

Transmembranska razlika u koncent
protona rezervoar za dobijanje ener

Dobijanje ATP-a u procesu oksidativne fosforilacije pod učešće:

- davaoca elektrona (NADH ili FADH_2),
- primaoca elektrona (O_2), kao i
- unutrašnju membranu mitohondrija koja je nepropusna
- sve komponente lanca prenosilaca elektrona i
- ATP sintazu.

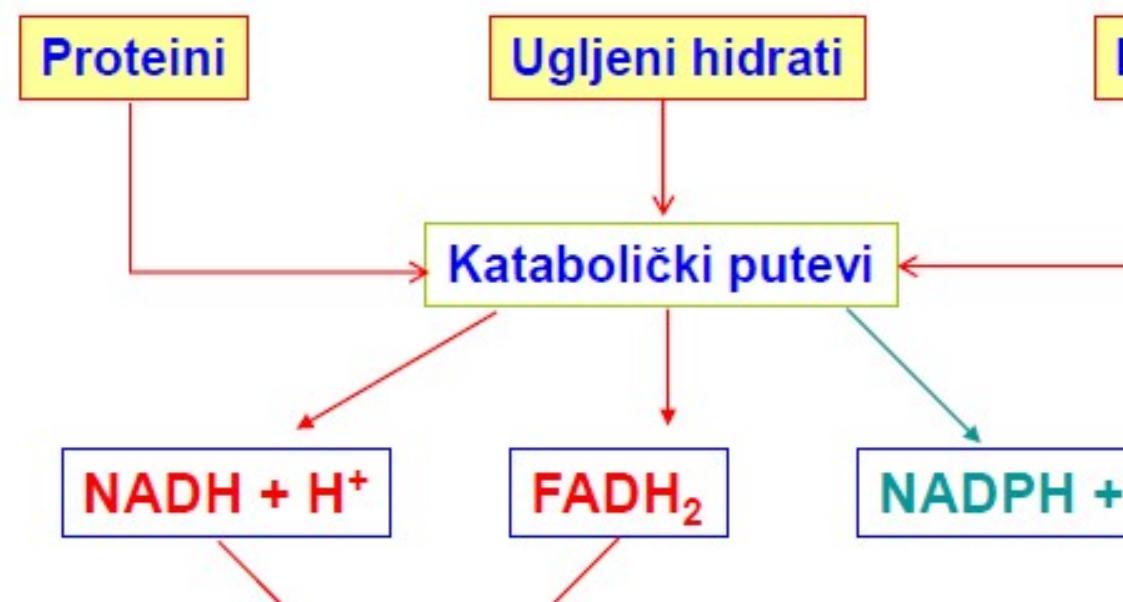
Oksidativna fosforilacija je regulisana stepenom iskorišć

OKSIDATIVNA FOSFORILACIJA

Reakcije transfera elektrona u mitohondri.

Dehidrogenaze sakupljaju elektrone iz kataboličkih prenose do univerzalnih akceptora elektrona NAD, FMN ili FAD.

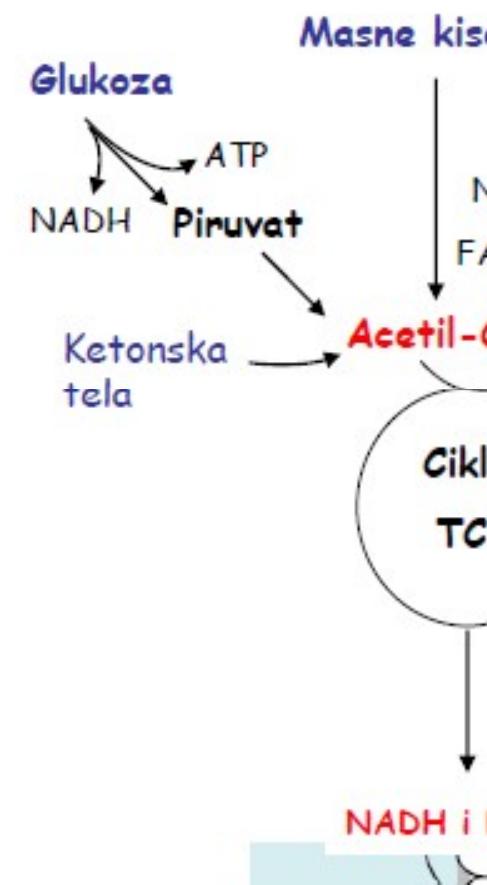

Redukcioni ekvivalenti uč respiratorni lanac na dva r

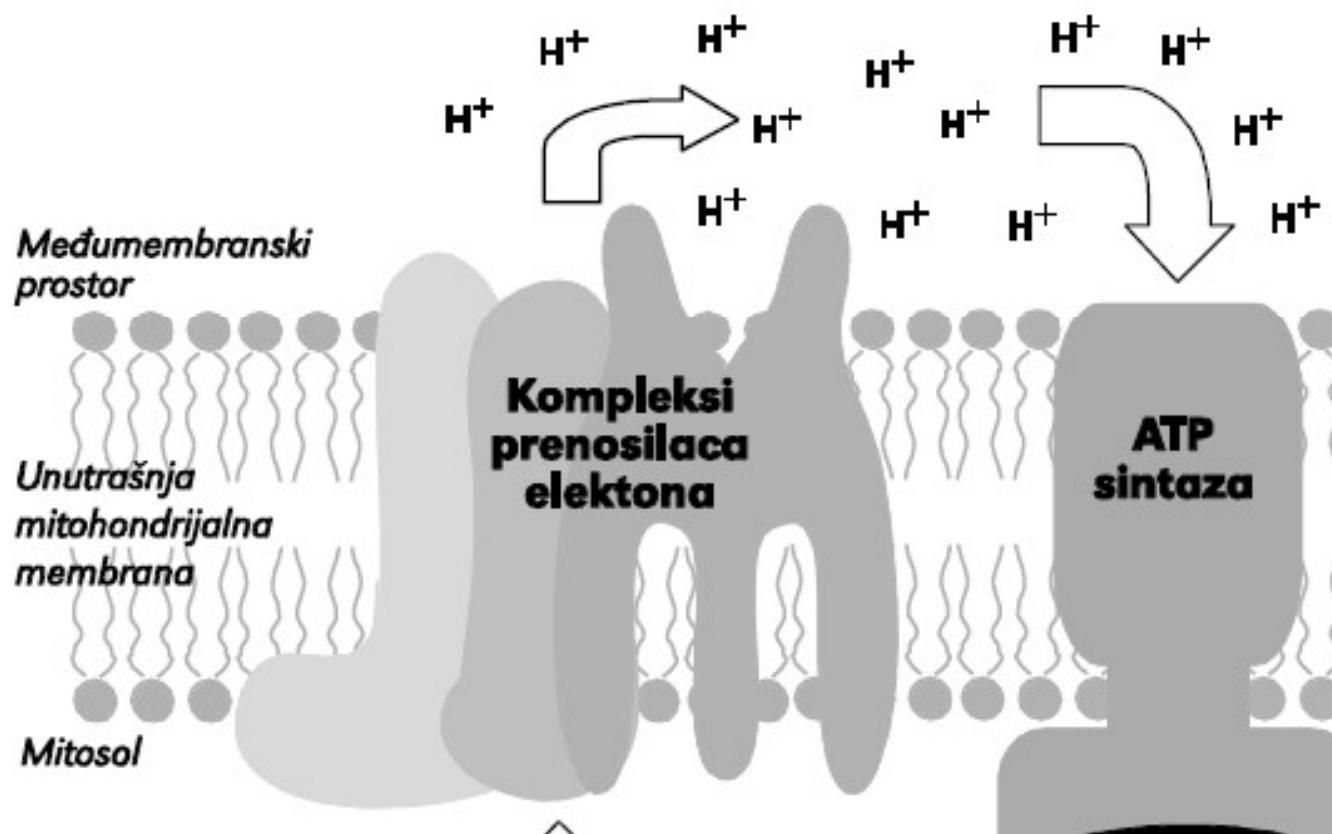
Redukcioni ekvivalenti za oksidativnu fosforilaciju potiču najvećim delom iz **ugljenih hidrata i lipida**, (manjim delom iz aminokiselina).

Centralno mesto prenosa redukcionih ekvivalenta na dehidrogenaze - njihove koenzime - je **Krebsov ciklus trikarboksilnih kiselina**.

Acetil-CoA, proizvod metabolizma glukoze, masnih kiselina i nekih AK, jedinstveni je proizvod razgradnje hranljivih materija i iz njega se u osnovi izdvajaju

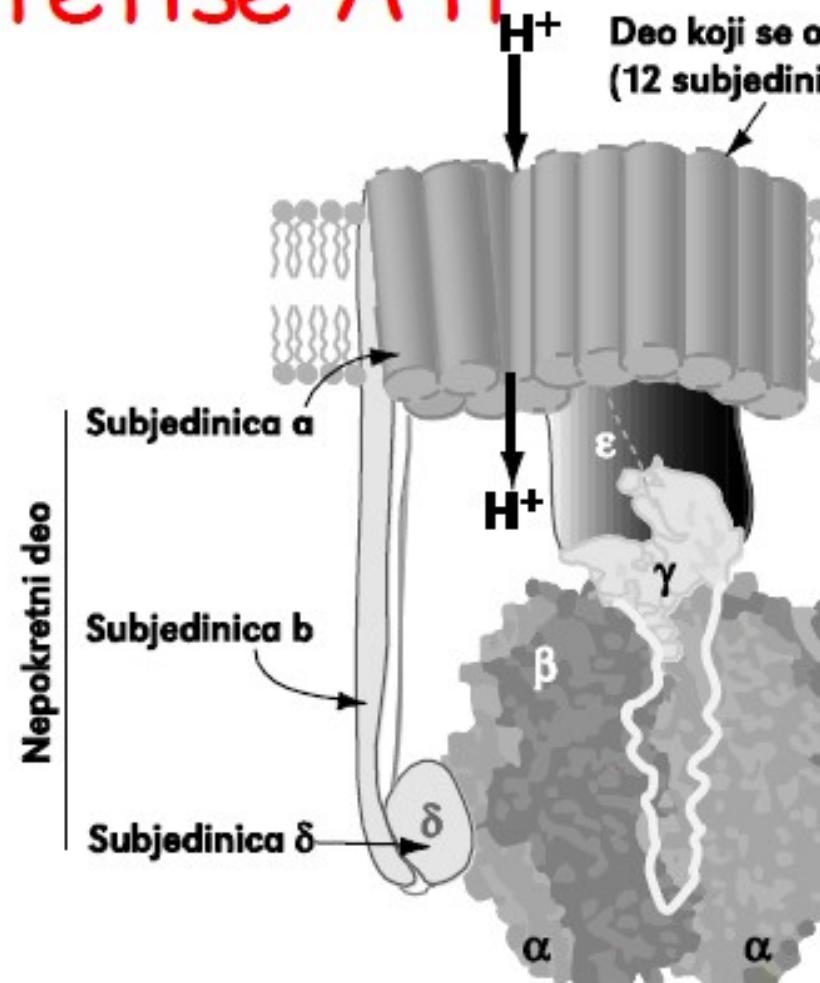

Translokaciju protona vrše kom respiratornog lanca, a sintezu AT sintaza

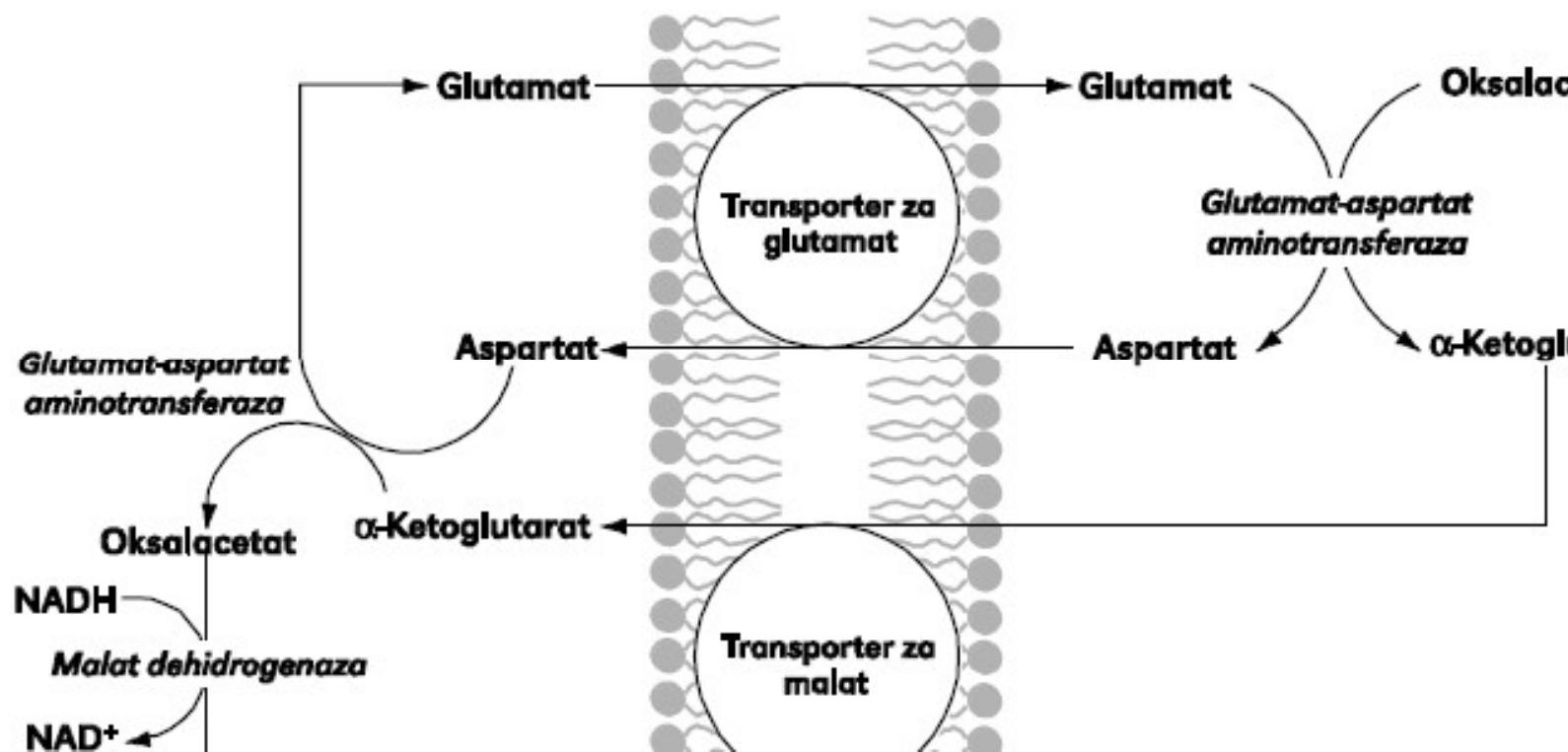

F_0F_1 ATP sintaza je enzim koji sintetiše ATP

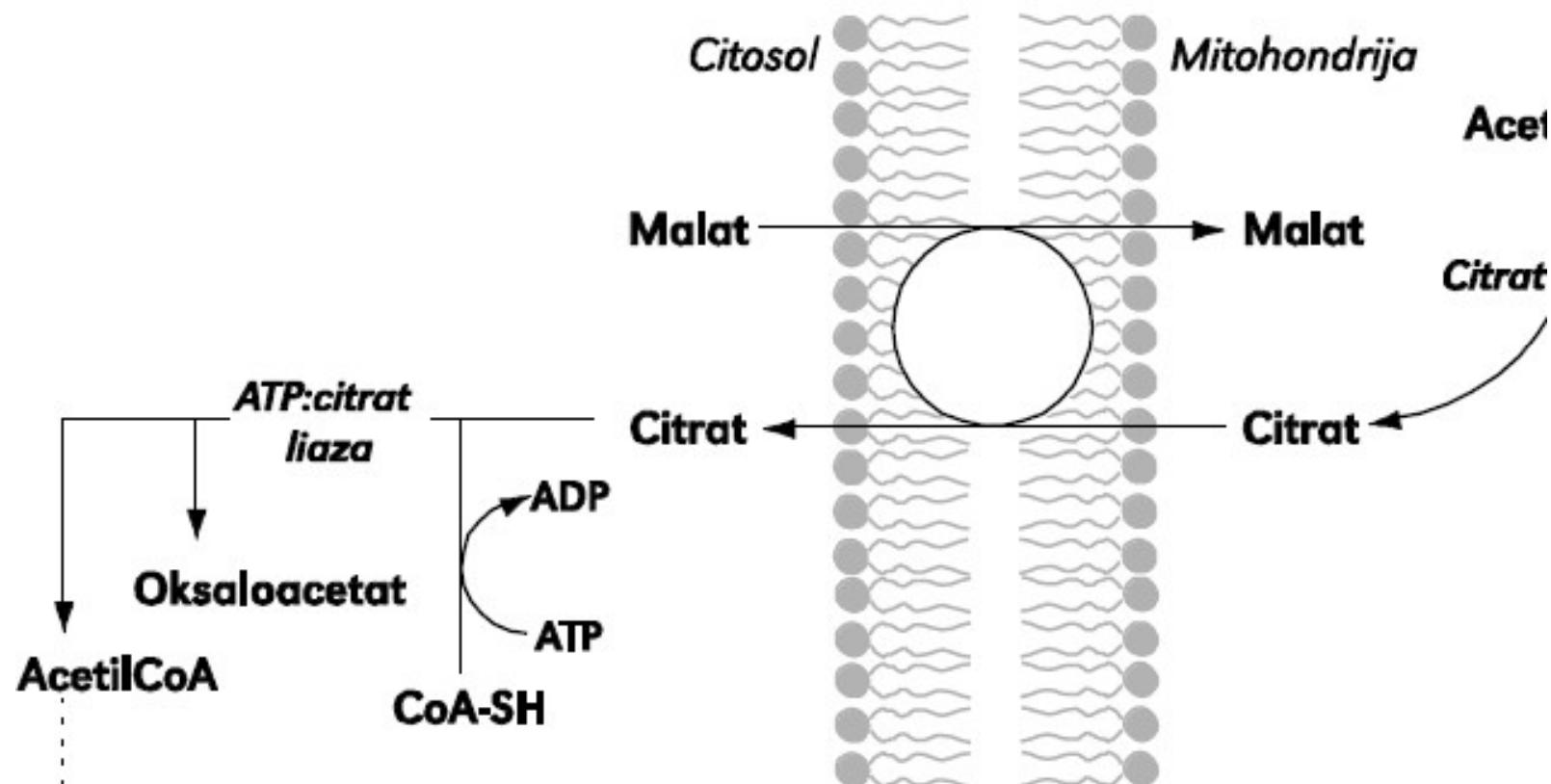
F_0F_1 kompleks, ATP sintaza, sačinjena je od pet vrsta proteina ($\alpha, \beta, \gamma, \delta$ i ε), koji čine čvor i peteljku; čvor i peteljka zajedno čine F_1 , čiji je sastav $\alpha_3\beta_3\gamma\delta\varepsilon$. Uz to se nalazi osnova, F_0 , ugrađena u unutrašnju

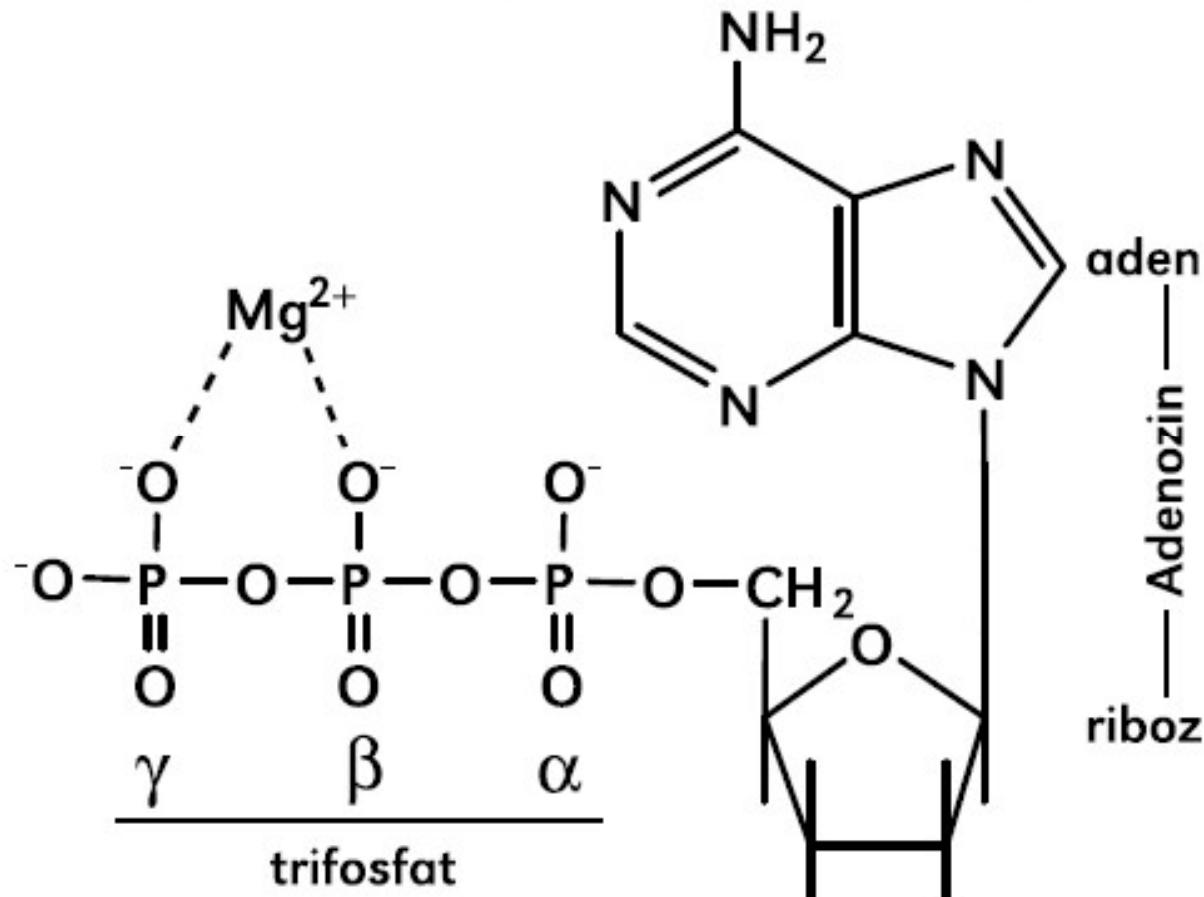
Malat-aspartat sistem povrat transporta

Citratni sistem

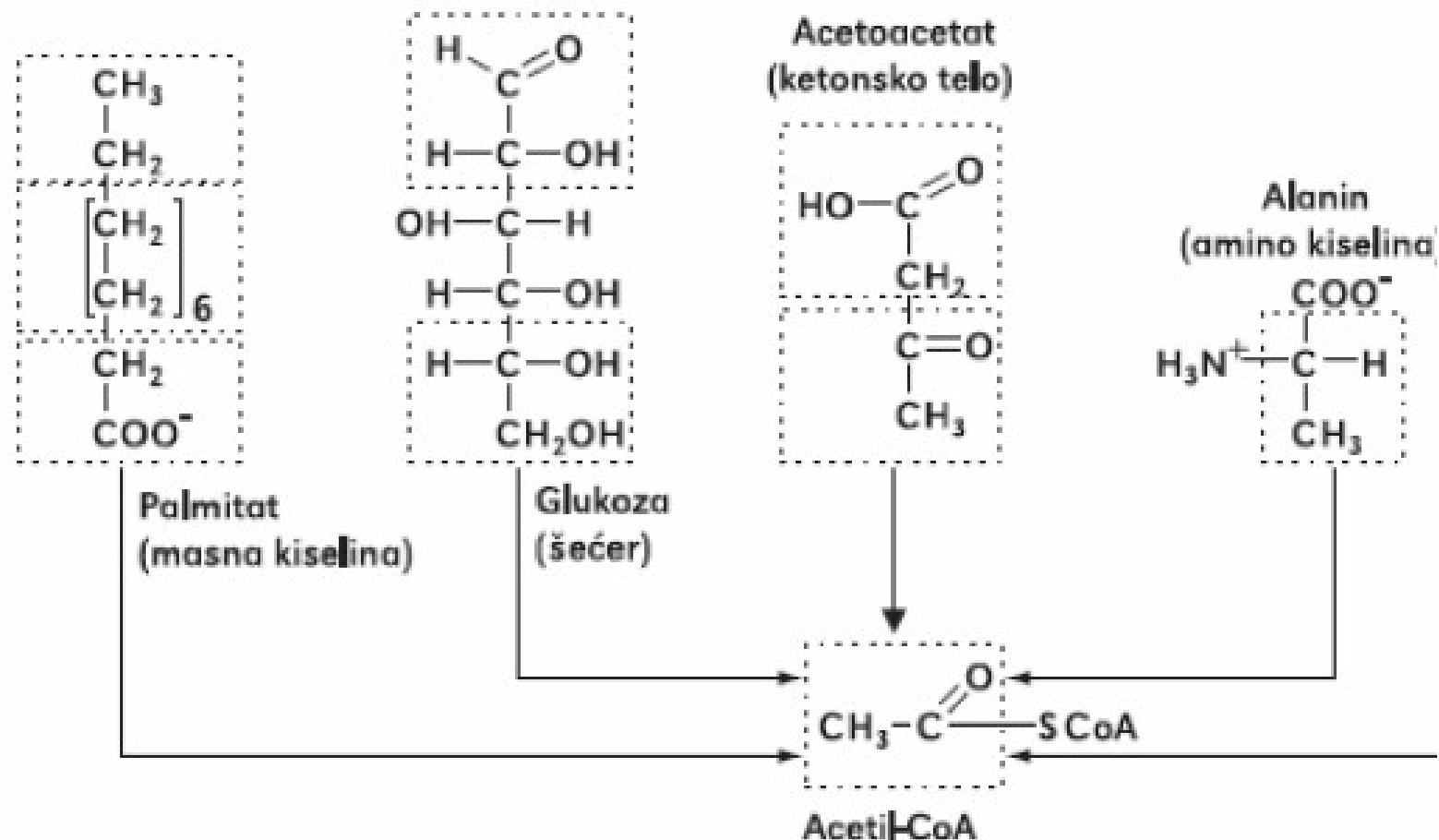

ATP u kompleksu sa Mg^{2+}

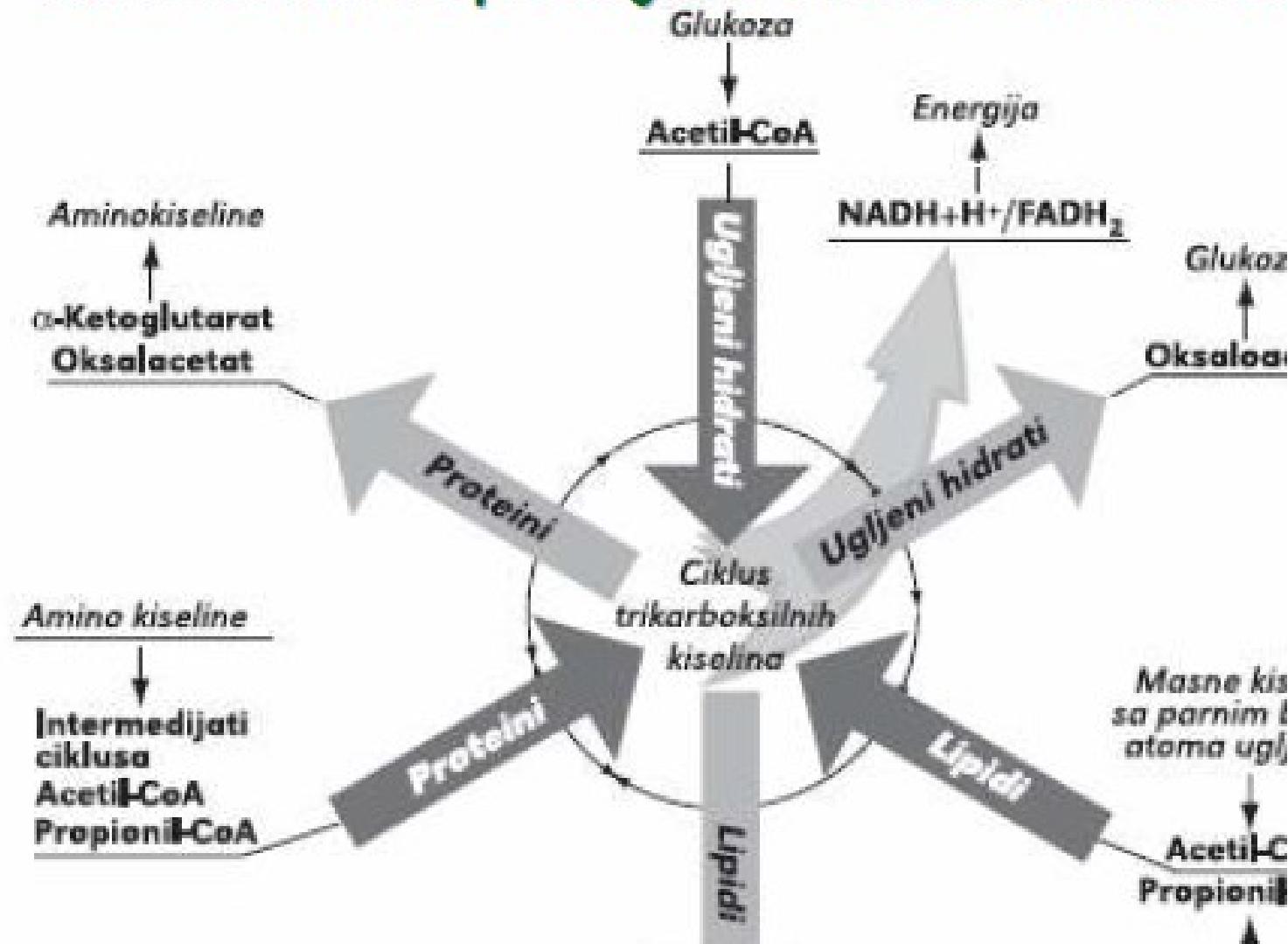

KREBSOV CIKLUS

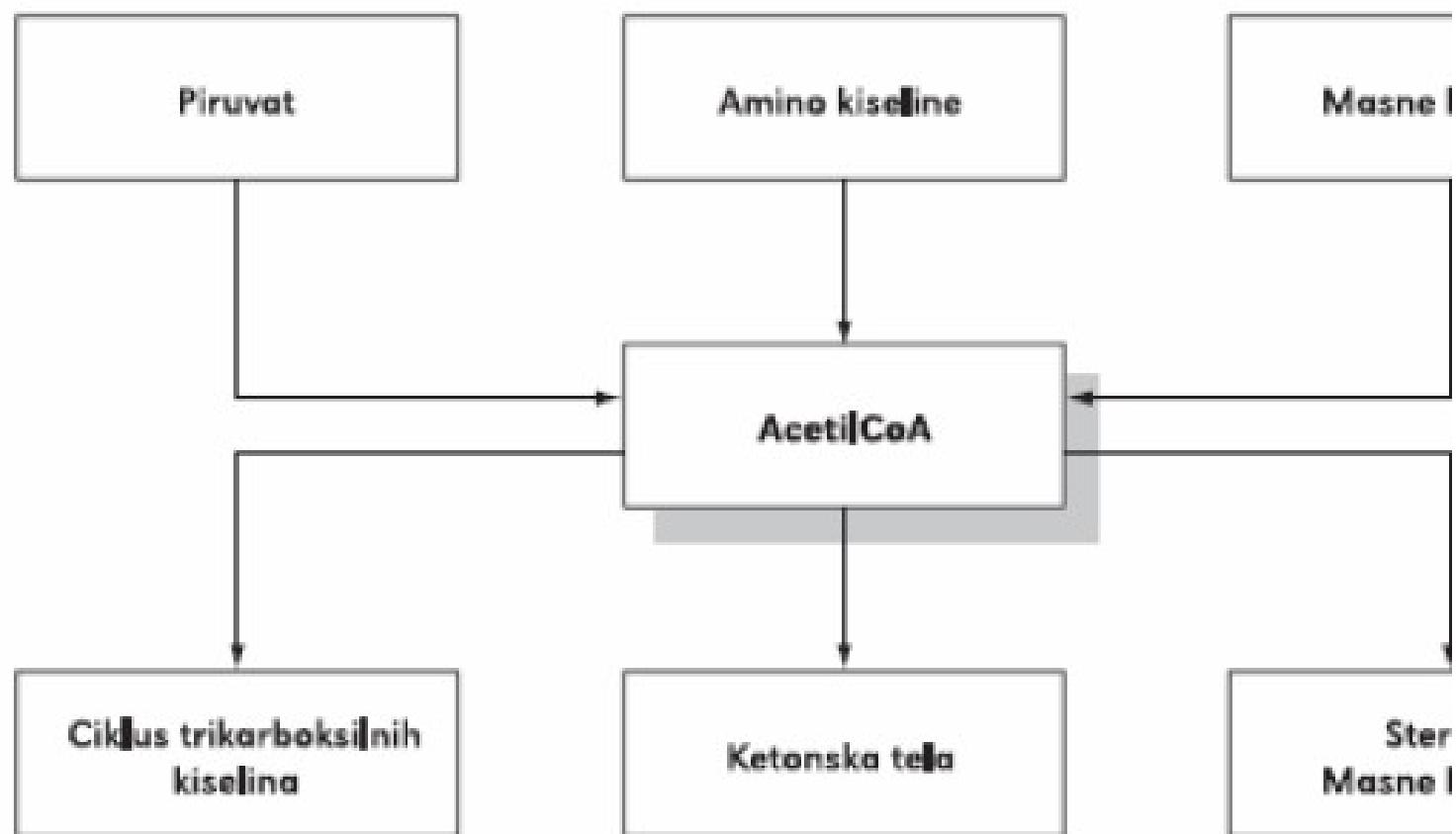
Izvori acetil-CoA

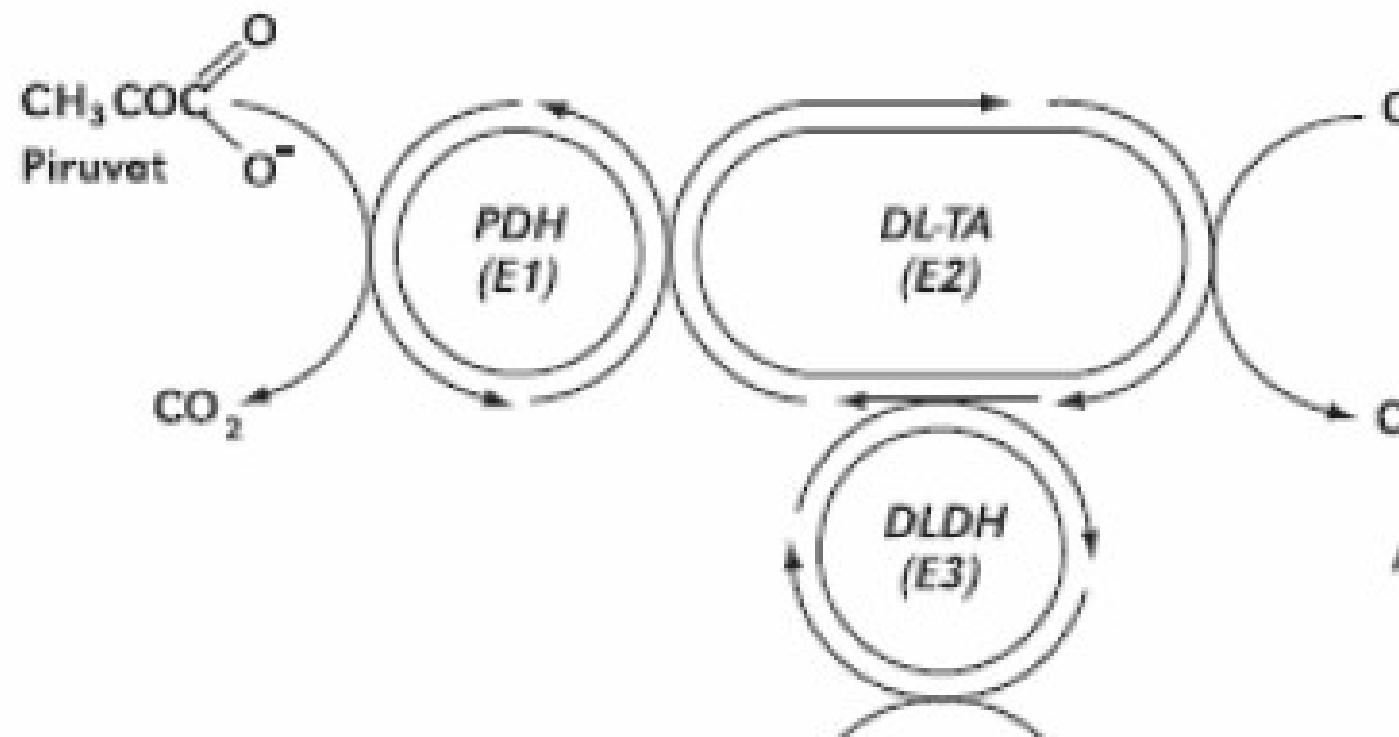
Centralno mesto u metabolizmu - katabolizam : anabilizam otpočinje u Krebsovom ciklu

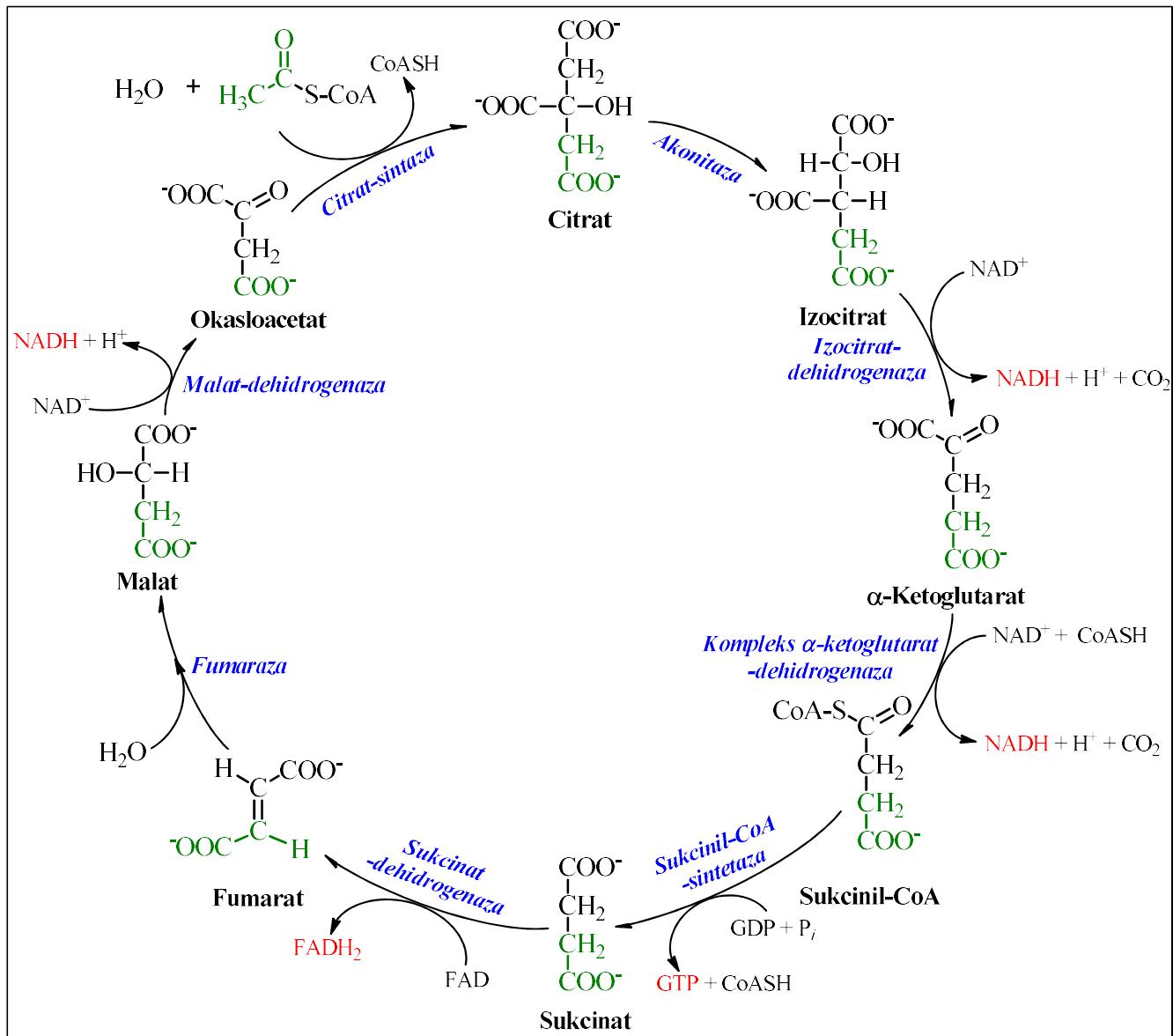
Metaboličko poreklo i sudbine acetil-

PDH

METABOLIZAM UGLJENIH HIDRATA

Metabolički putevi u koje uključena glukoza

Najznačajniji metabolički putevi

glukoze (u odnosu na količinu glukoze koja u njih ulazi) u većini ćelija su:

Glikoliza

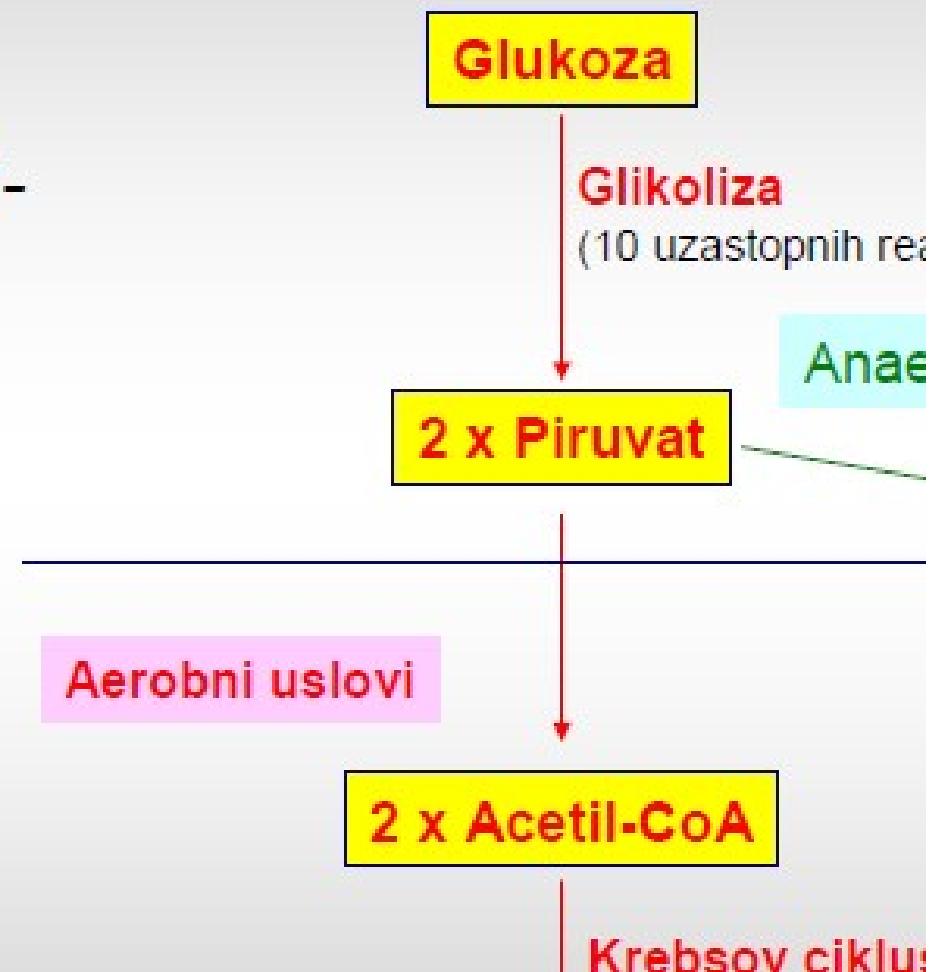
- **Sinteza glikogena**
- **Pentozofosfatni put**

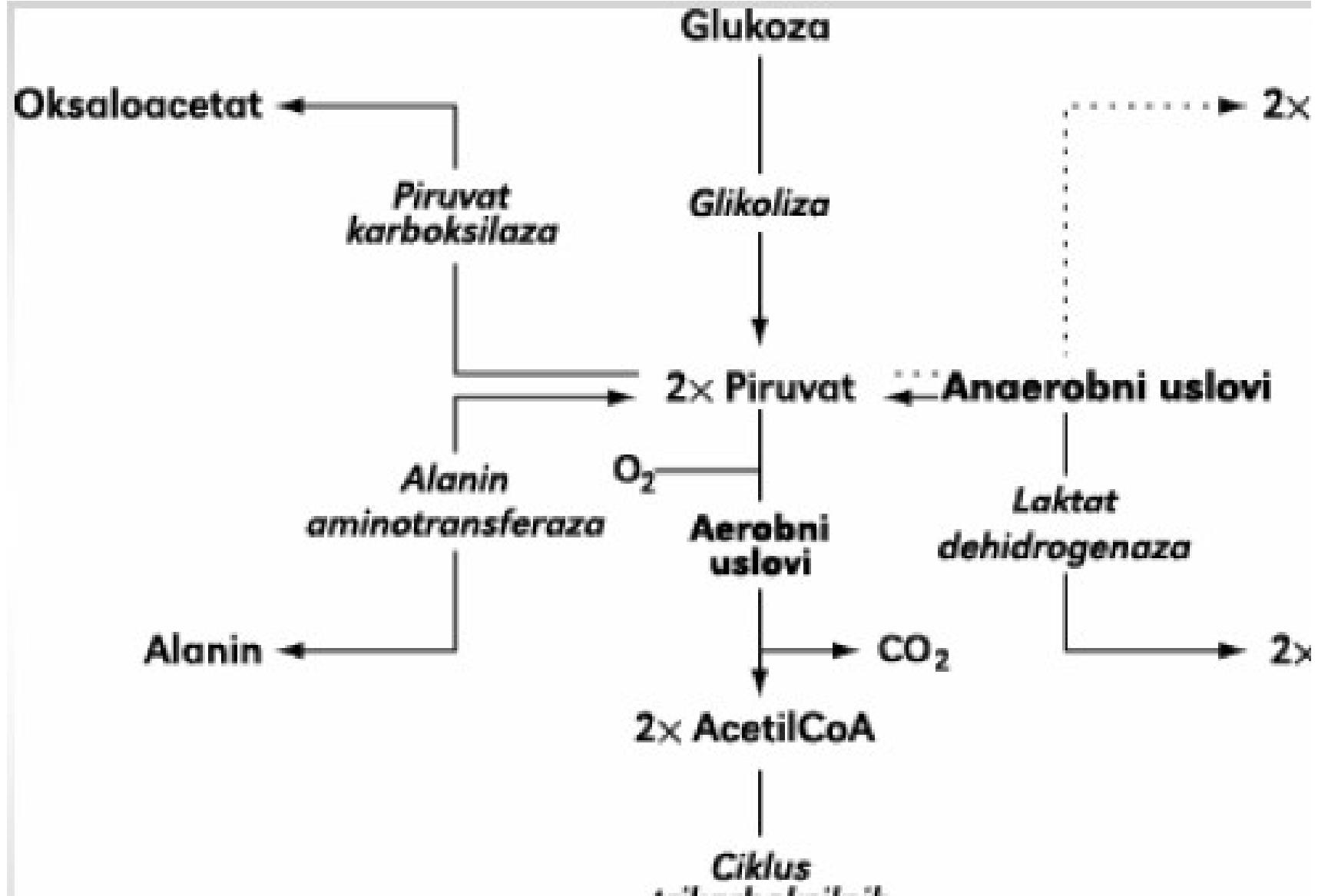
Drugi putevi uključuju sintezu glukuronske kiseline,

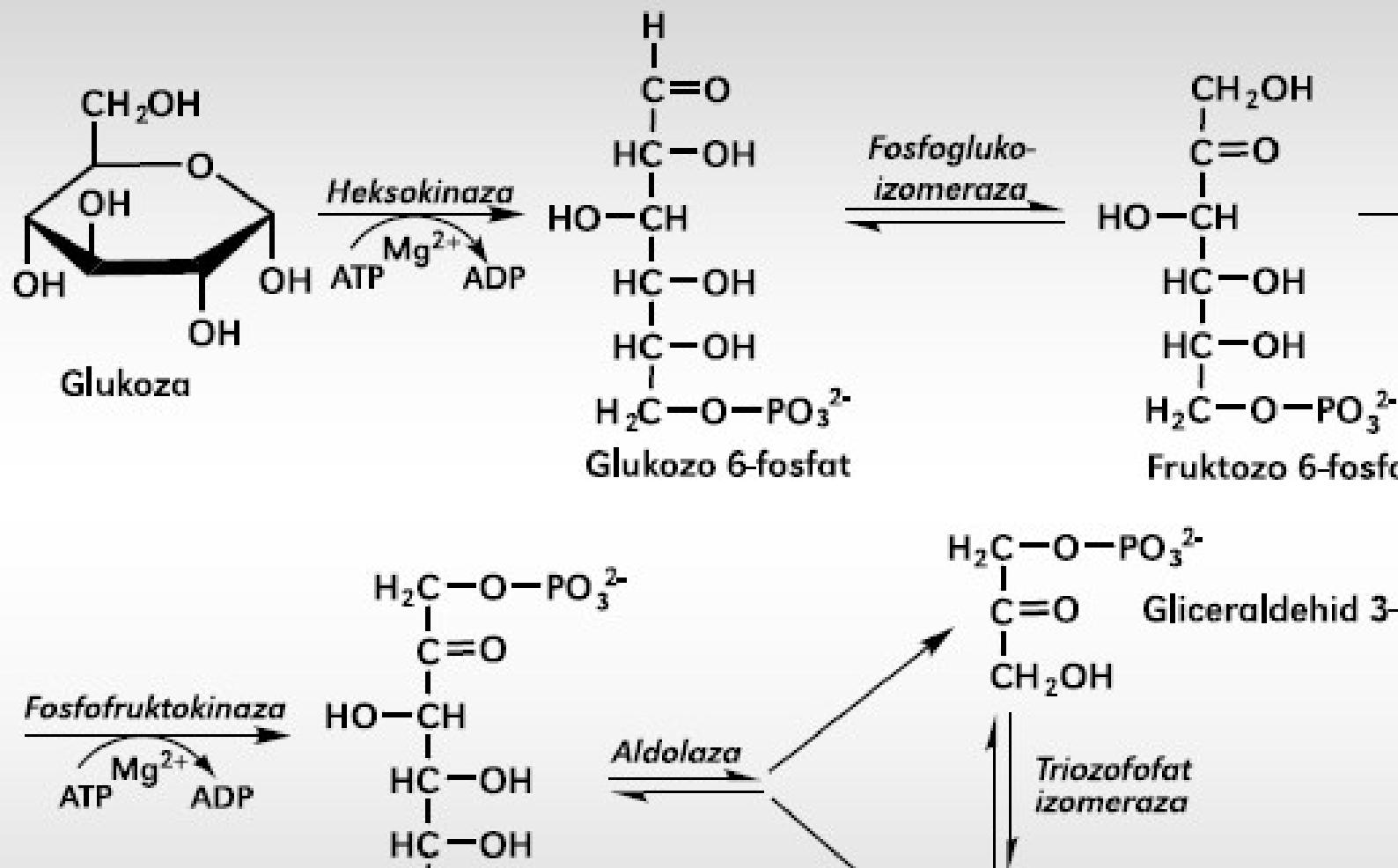
Glikoliza

- Jedan od glavnih puteva za sintezu ATP-a u ćelijama
- Prisutna je u svim ćelijama
- Odvija se u citosolu
- Može se odvijati i u aerobnim i u anaerobnim uslovima

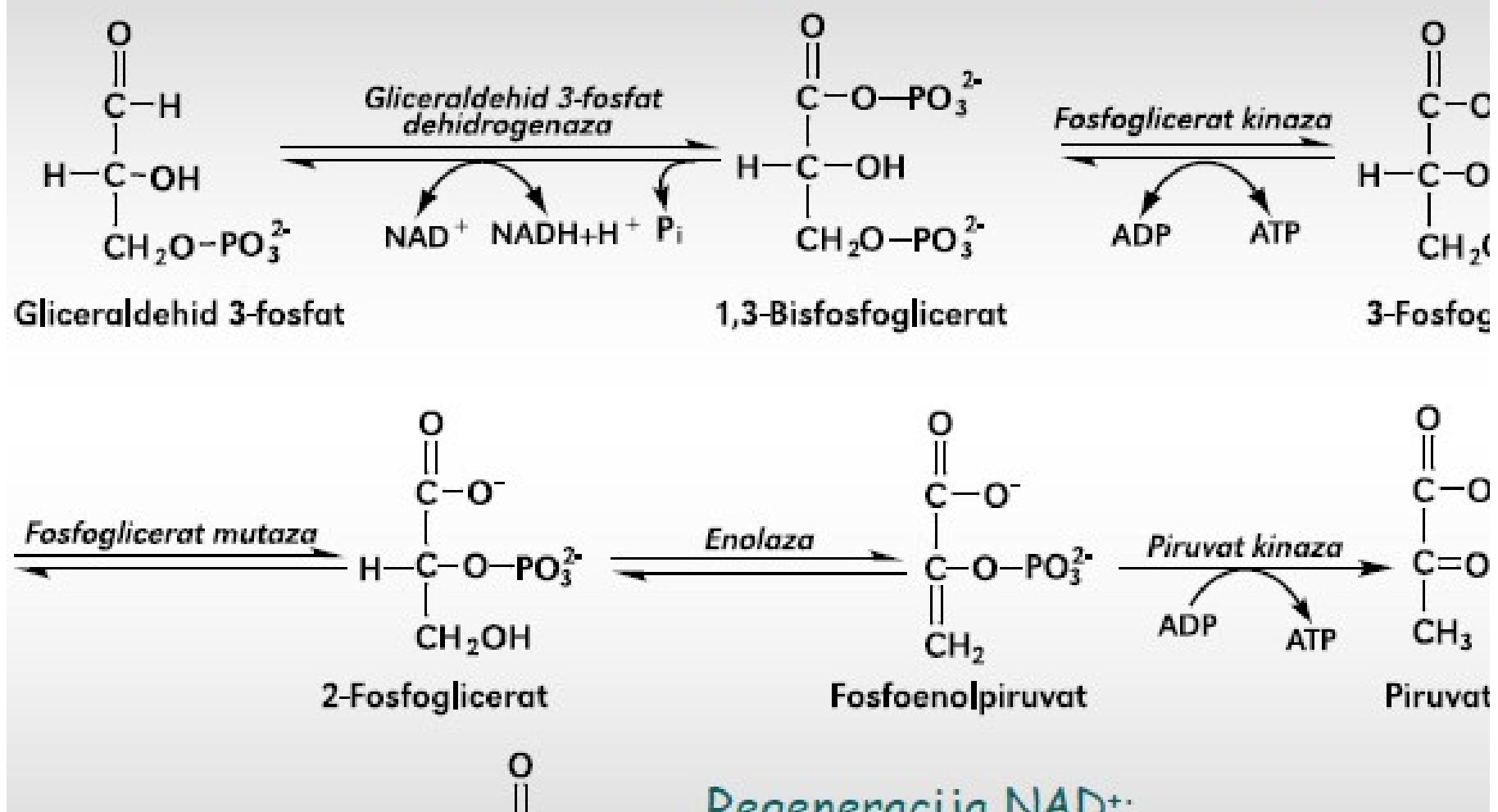

Pripremna faza - svođenje na gliceraldehid

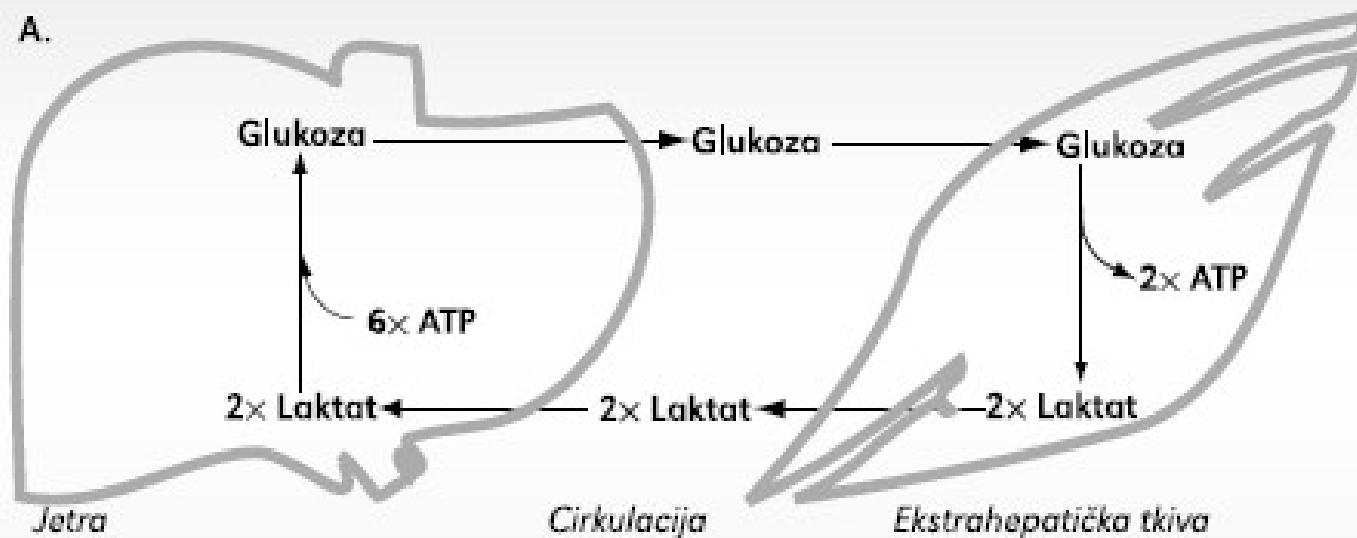

Faza dobijanja energije - oksidativna fosforilacija na nivou supstrata

Sudbina laktata

Laktat oslobođen u glikolizi prihvataju ćelije drugih tkiva (srčani i skeletni mišić) gde se oksiduje ponovo u piruvat. Piruvat je prekursor u glukoneogenezi.

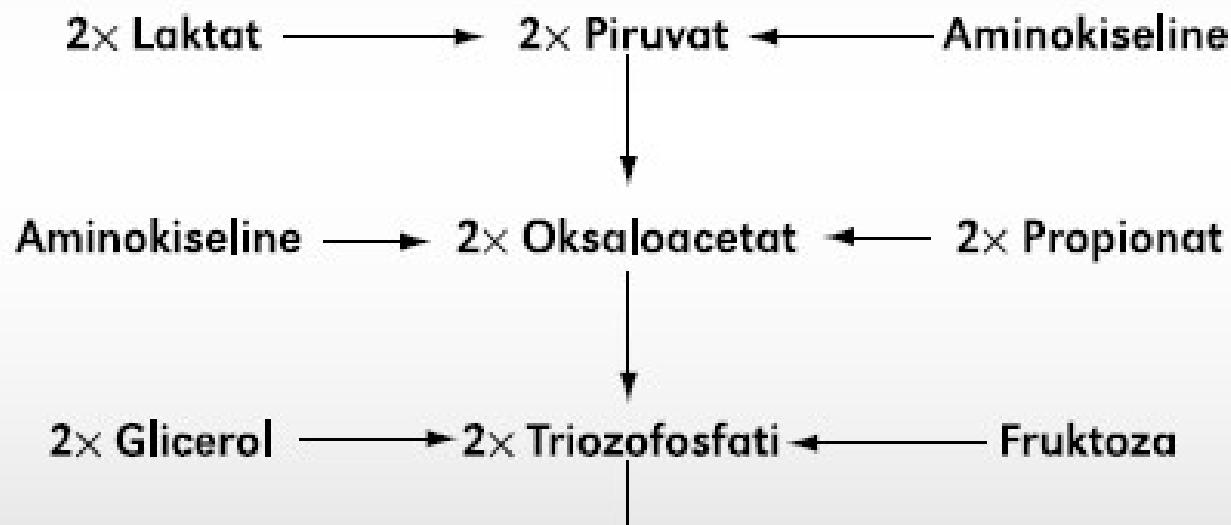

U ostalim tkivima laktat se oksiduje u piruvat, koji se dalje oksiduje u TCA. Iako je laktat dehidrogenazna reakcija termodinamički povoljnija nego nastajanje laktata, ukoliko se NADH brzo oksiduje u procesu oksidacije laktata u piruvat.

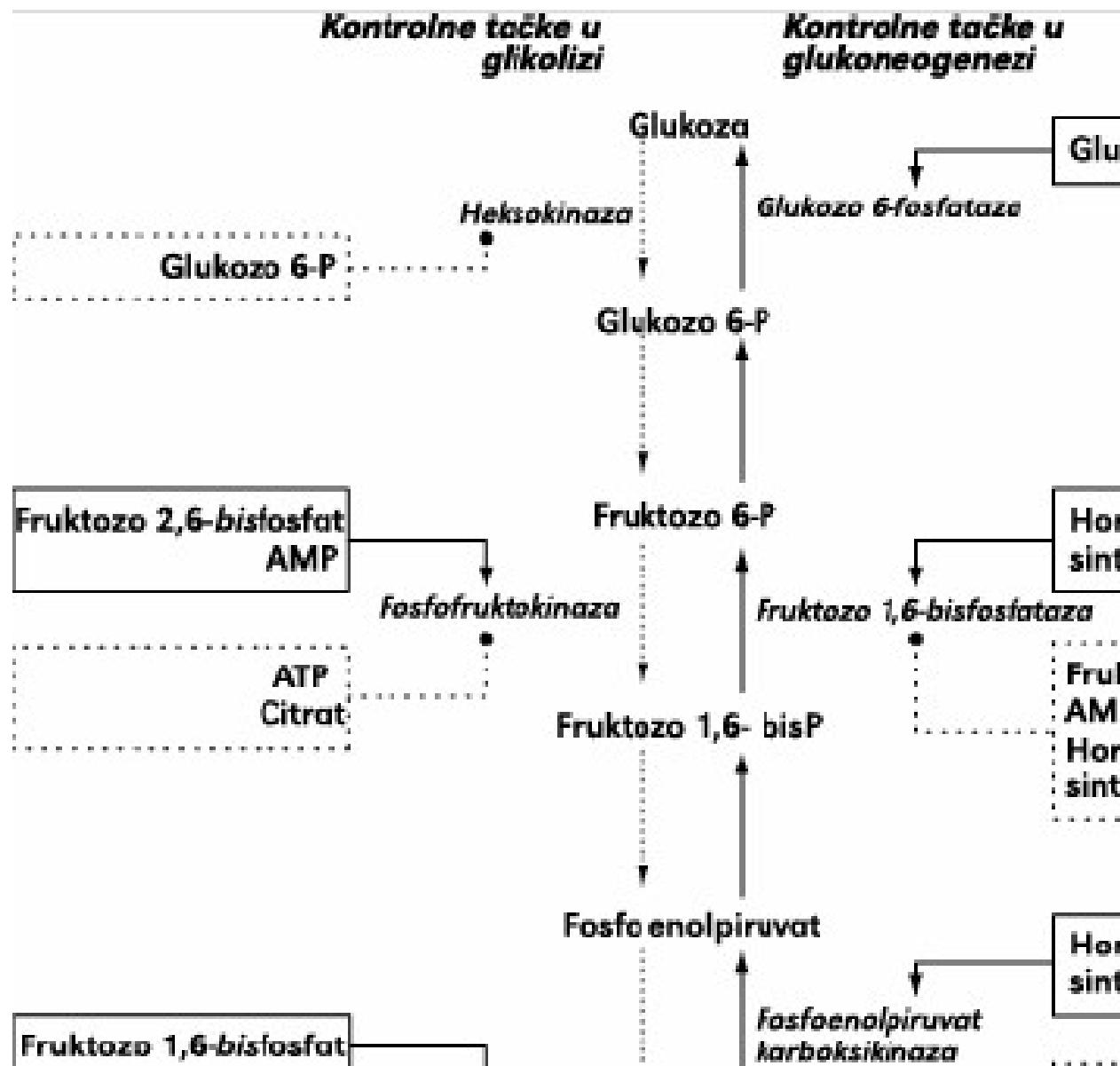
Glukoneogeneza

U periodu između obroka, dolazi do sinteze glukoze iz neugljenih prekursora da bi se održao nivo glukoze u krvi. Ovaj proces je označen **glukoneogeneza**.

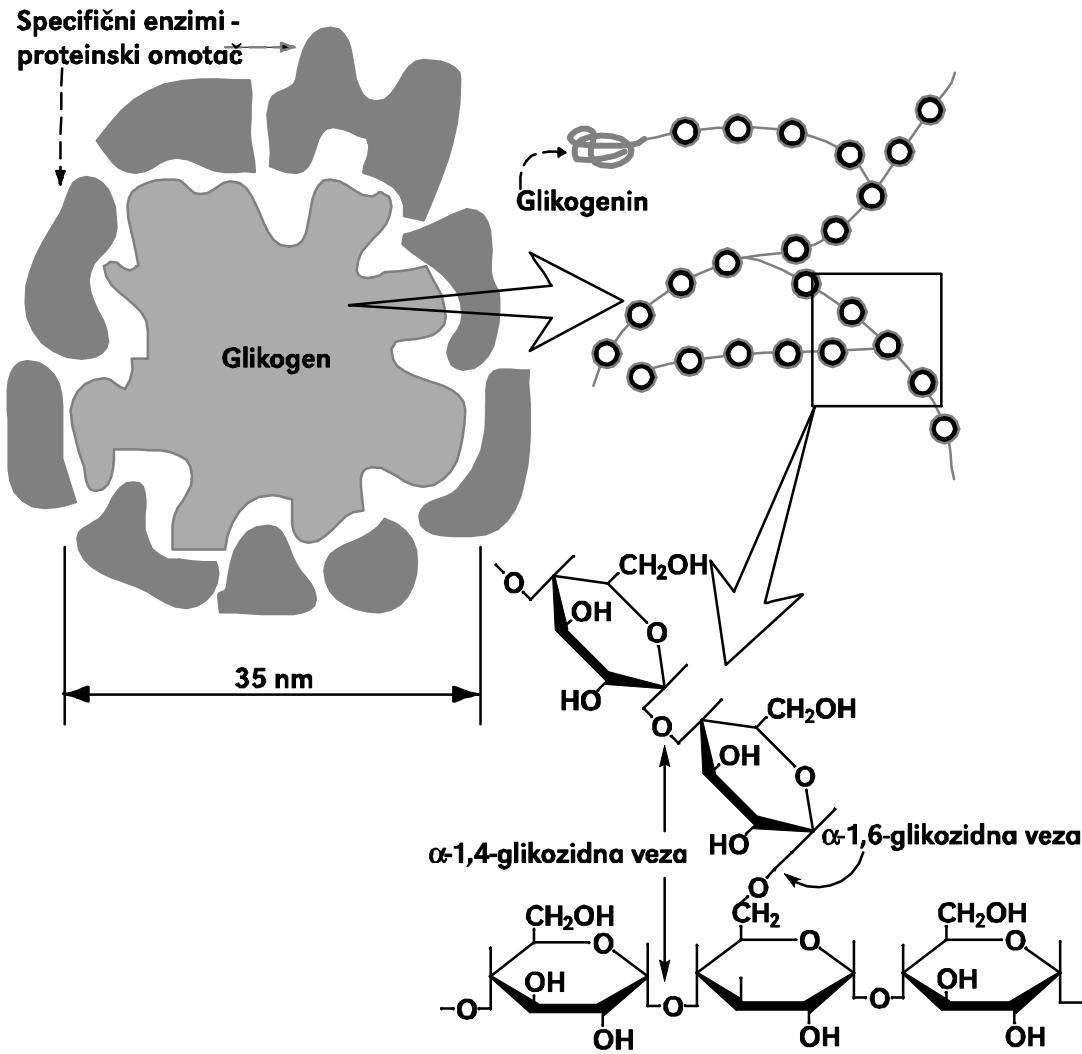
Glukoneogeneza, koja se odvija prevashodno u jetri, je metabolički proces sinteze glukoze iz supstanci koje nisu ugljenih hidrati.

Kod ljudi, n
prekursori
glukoneoge
glicerol, pri
kiseline, po.

Struktura glikogena

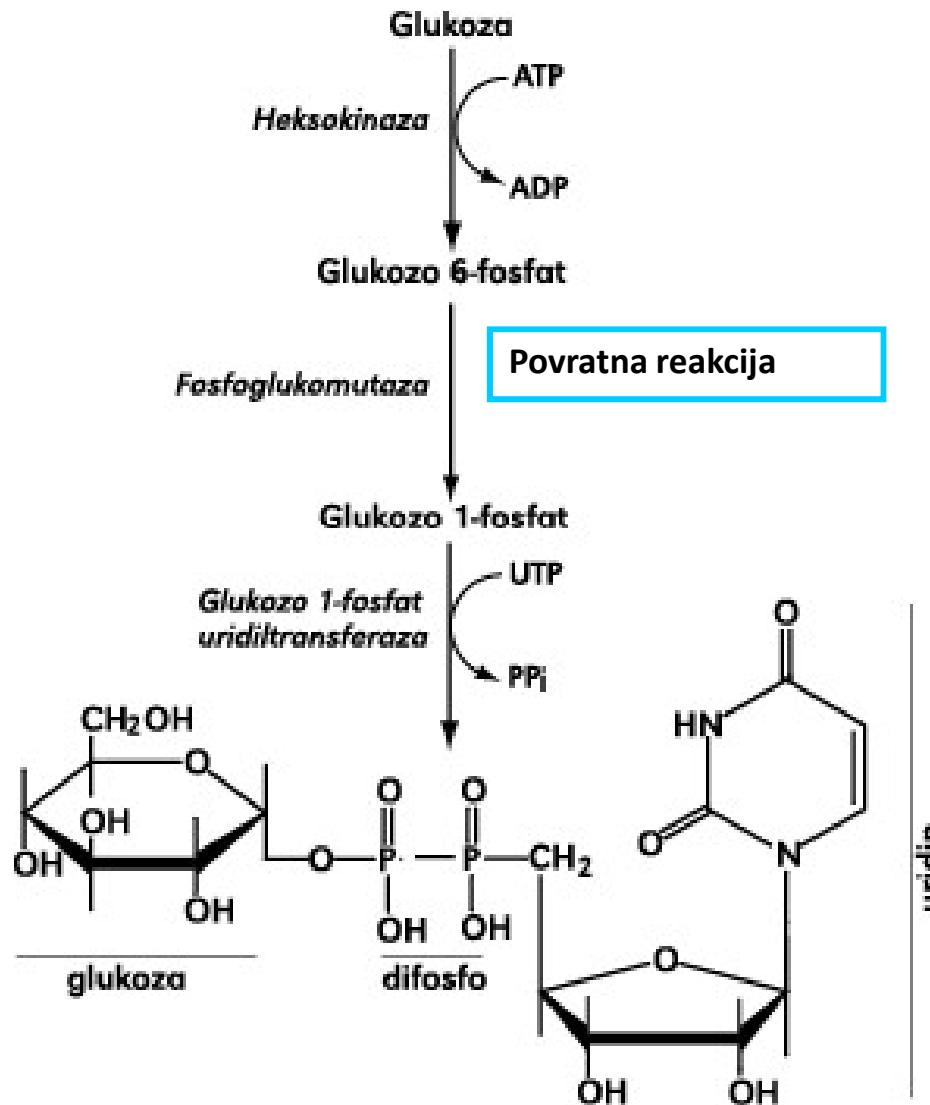

Glikogen se sastoji od glukoznih jedinica međusobno povezanih 1,4 i 1,6 glikozidnom vezama.

Razgranata struktura omogućava veoma brzu razgradnju i sintezu pošto enzimi mogu delovati istovremeno na više lanaca sa puno neredukujućih krajeva.

U tkivima, glikogen je prisutan u obliku čestica koje sačinjava polimer veoma velike molekulske mase (10^7 - 10^8). Enzimi odgovorni za procese sinteze i razgradnje, kao i neki od regulatornih enzima, nalaze se na površini čestica glikogena

Sinteza UDP-glukoze

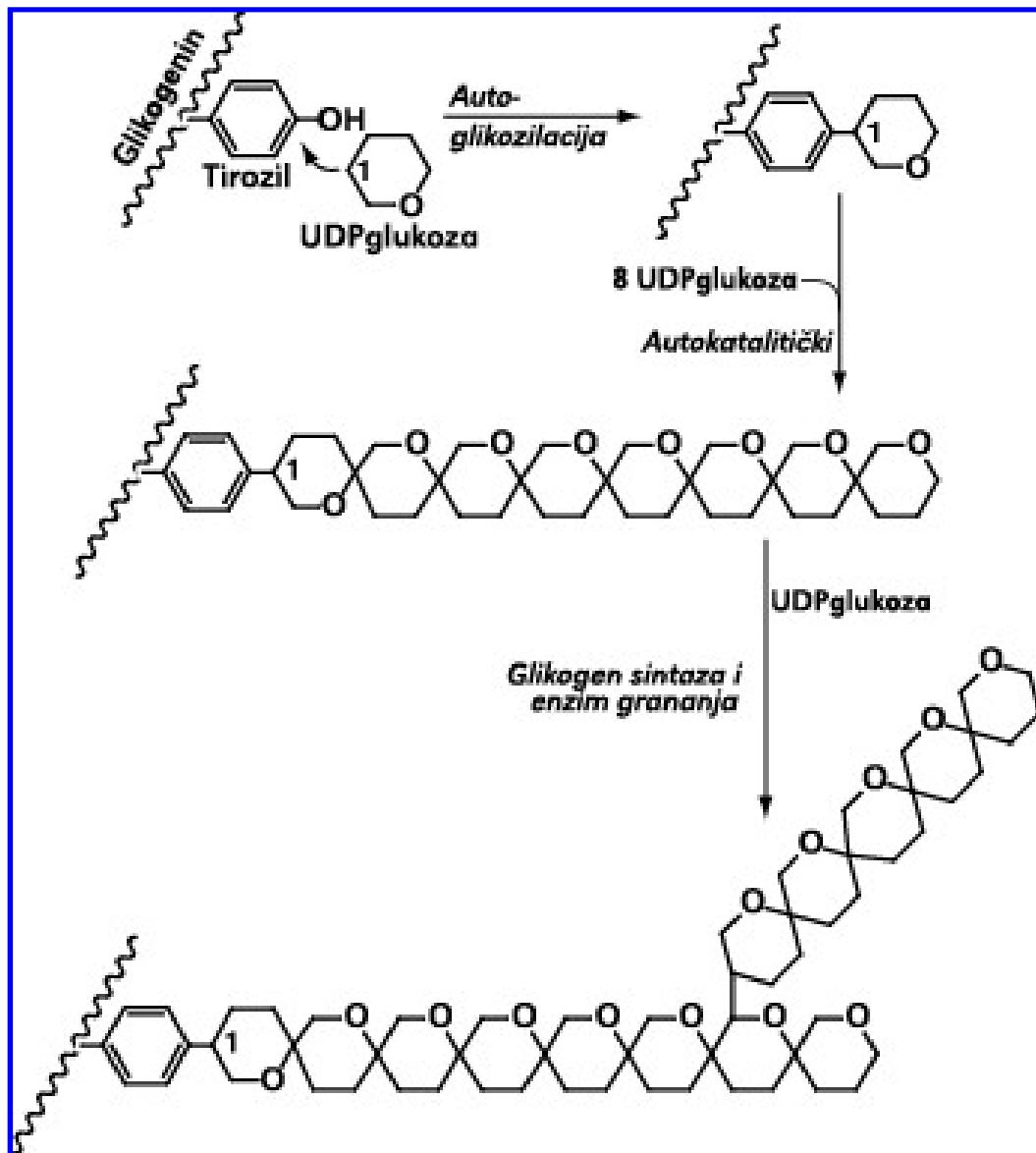
Sinteza glikogena je proces koji zahteva energiju.

Glikogen se sintetiše iz glukoze, koja se mora prevesti u tzv. aktivirani oblik glukoze, uridin difosfat glukozu (**UDP-glukuzu**).

Aktivisani oblik glukoze neophodan je u sintezi glikogena, glikolipida i glikoproteina. Reakciju katališe **glukozo-1-fosfat uridiltransferaza**.

U ovoj reakciji se oslobađa pirofosfat, koji hidrolizuje na dva neorganska fosfata pod dejstvom pirofosfataze.

Sinteza glikogena

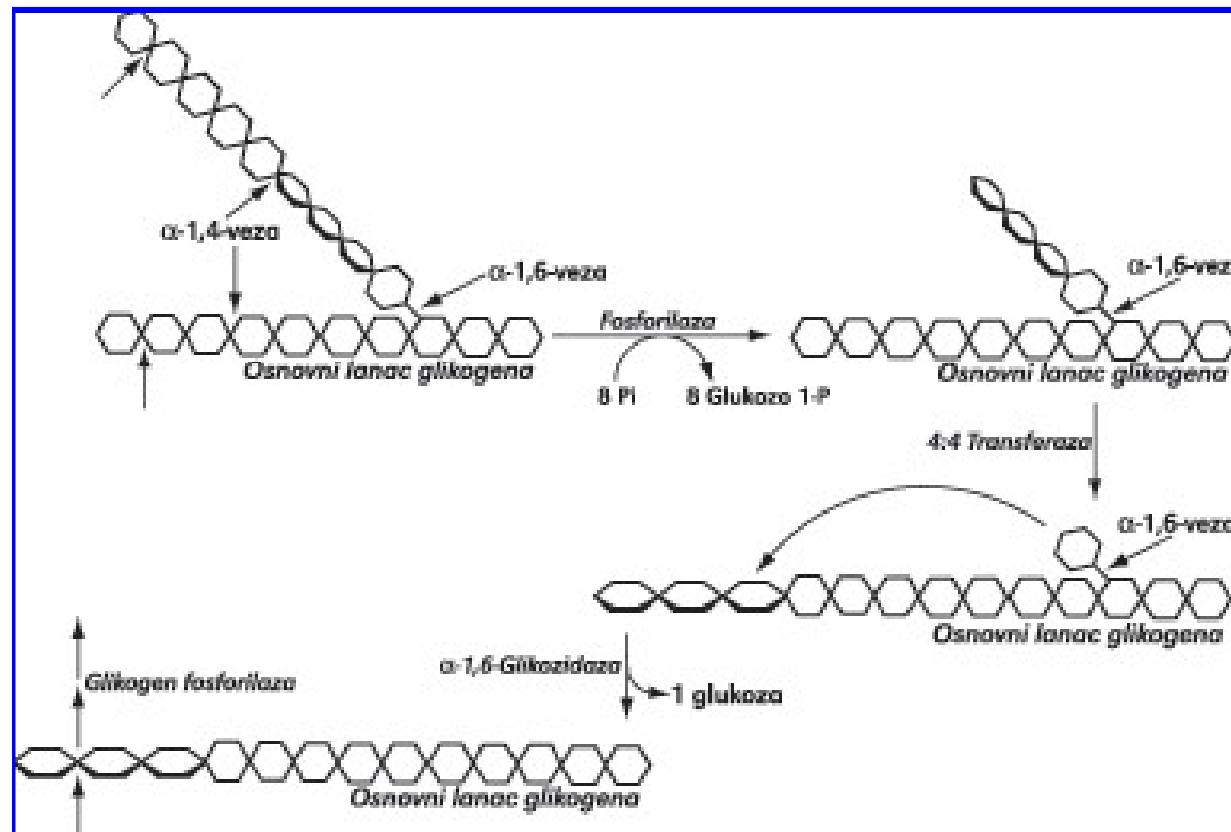

Glikogen sintaza katališe prenos glikozilnog dela UDP-glukoze na polisaharidni niz u molekulu glikogena, pri čemu se uspostavlja glikozidna veza između C1 aktivisanog šećera i C4 glikozilne grupe na rastućem lancu glikogena.

Glikogen sintaza katališe dodavanje glukoznih ostataka na polisaharidni niz koji sadrži više od 4 glukozne jedinice.

Za sintezu glikogena neophodna tzv. **početnica**. Najčešće je ova početnica postojeci molekul glikogena, jer pod fiziološkim uslovima gotovo nikada ne dolazi do potpune razgradnje glikogena.

Razgradnja glikogena

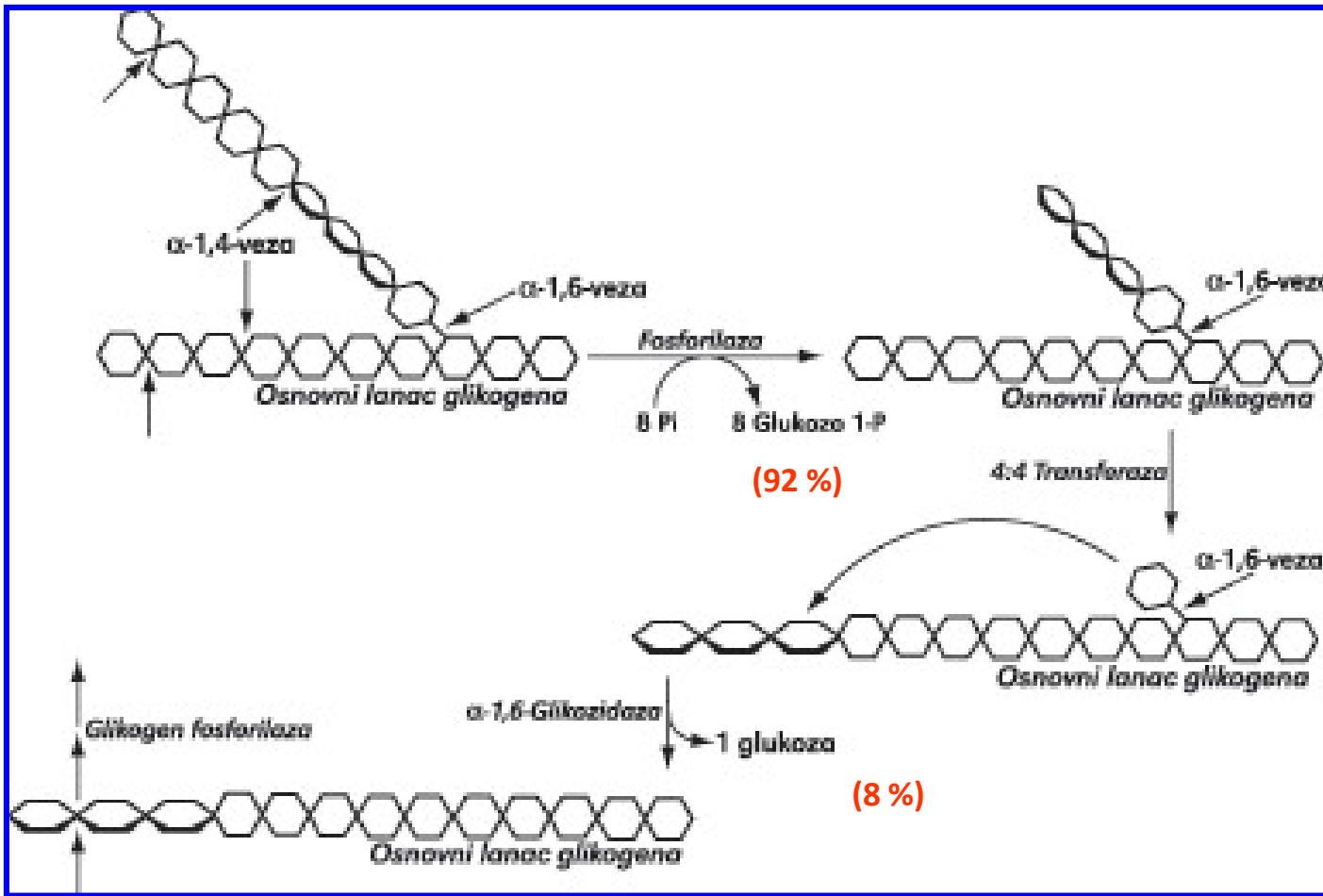

Glikogen fosforilaza

katališe fosforolitičko odvajanje glukoznih ostataka sa neredukujućih krajeva molekula glikogena i nastaje glukozo-1-fosfat, pri čemu fosfatna grupa potiče iz neorganskog fosfata (a ne iz ATP-a).

Nastali glukozo-1-fosfat se zatim u **fosfoglukomutaznoj reakciji** prevodi u glukozo-6-fosfat.

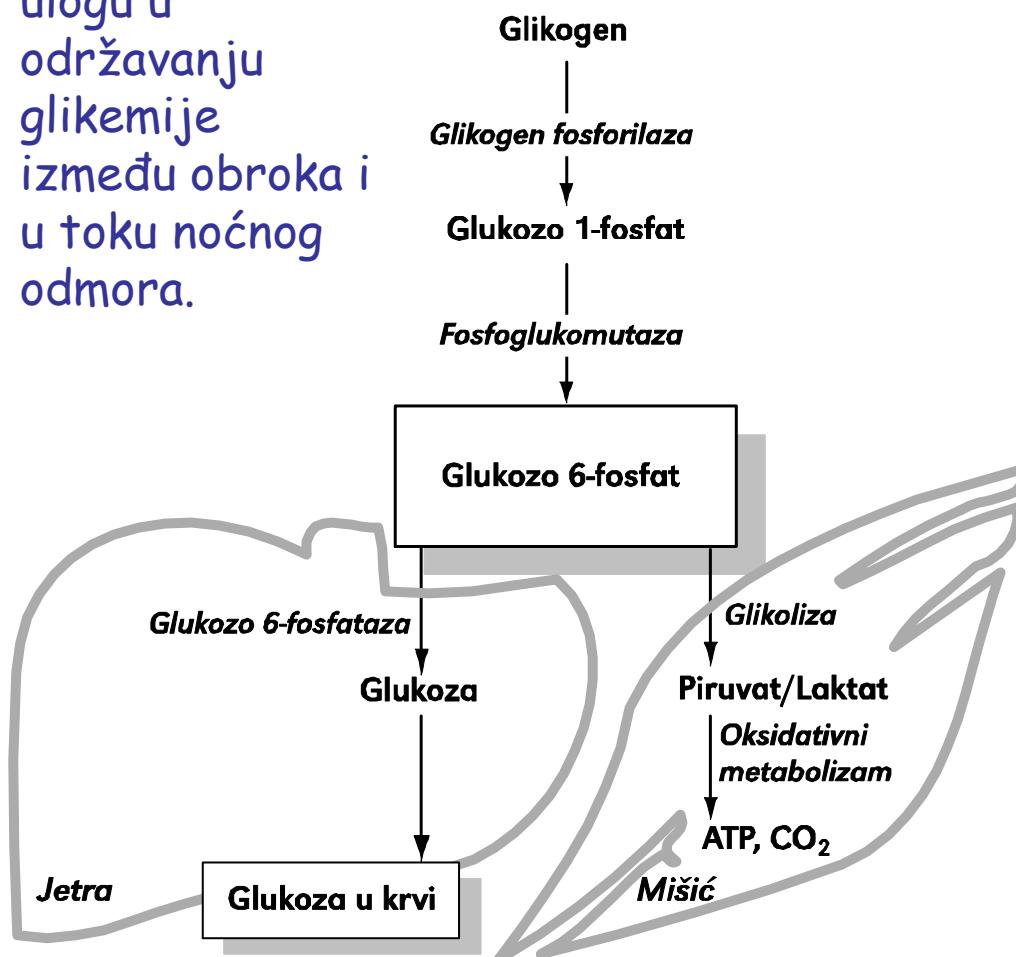
U jetri, dejstvom **glukozo-6-fosfataze**, glukozo-6-fosfat hidrolizuje na slobodnu glukozu (koja izlazi iz ćelije i prelazi u krv) i fosfat.

Četiri glukozne jedinice neposredno uz mesto grananja uklanjaju se dejstvom enzima odgranjavanja (enzima kresanja), koji deluje i kao glikozil 4:4 transferaza i kao α -1,6 glukozidaza.

Uloga glikogena jetre i mišića

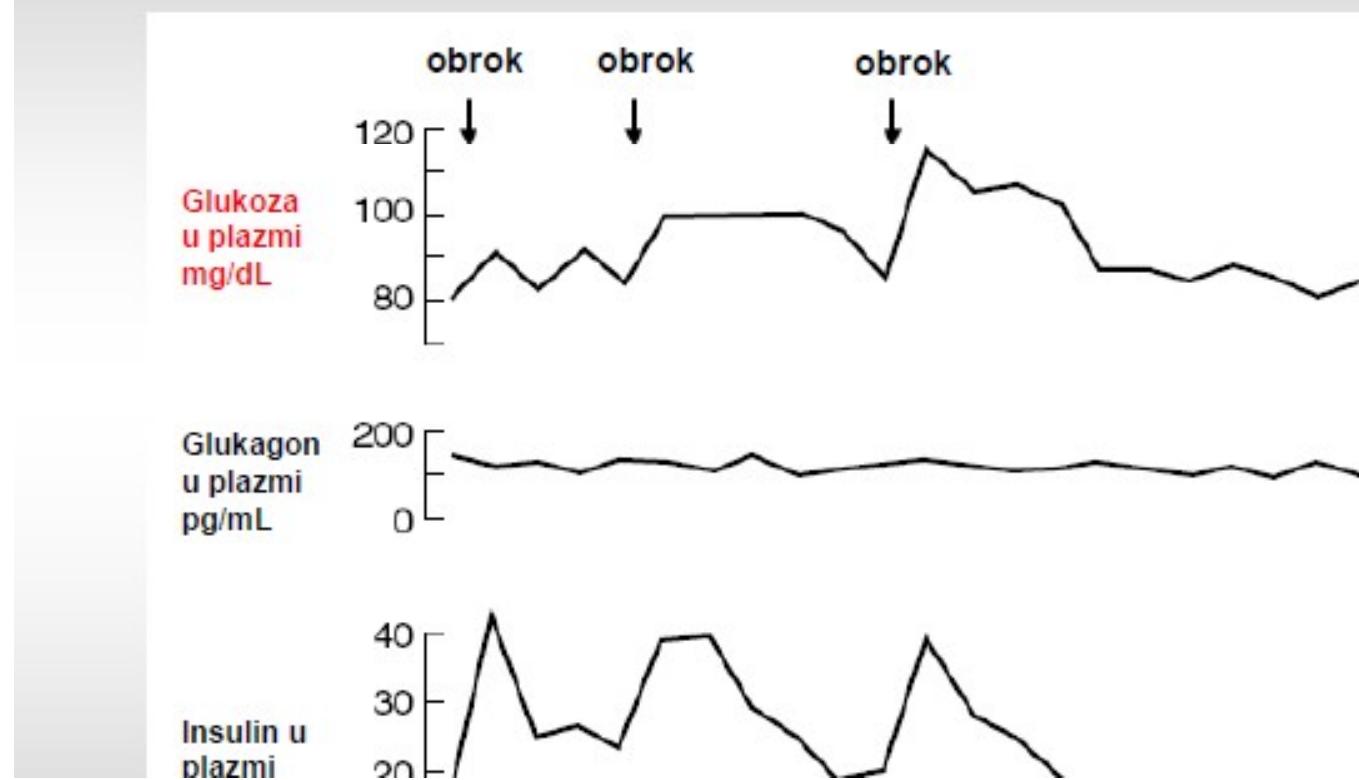
Glikogen jetre ima pufersku ulogu u održavanju glikemije između obroka i u toku noćnog odmora.

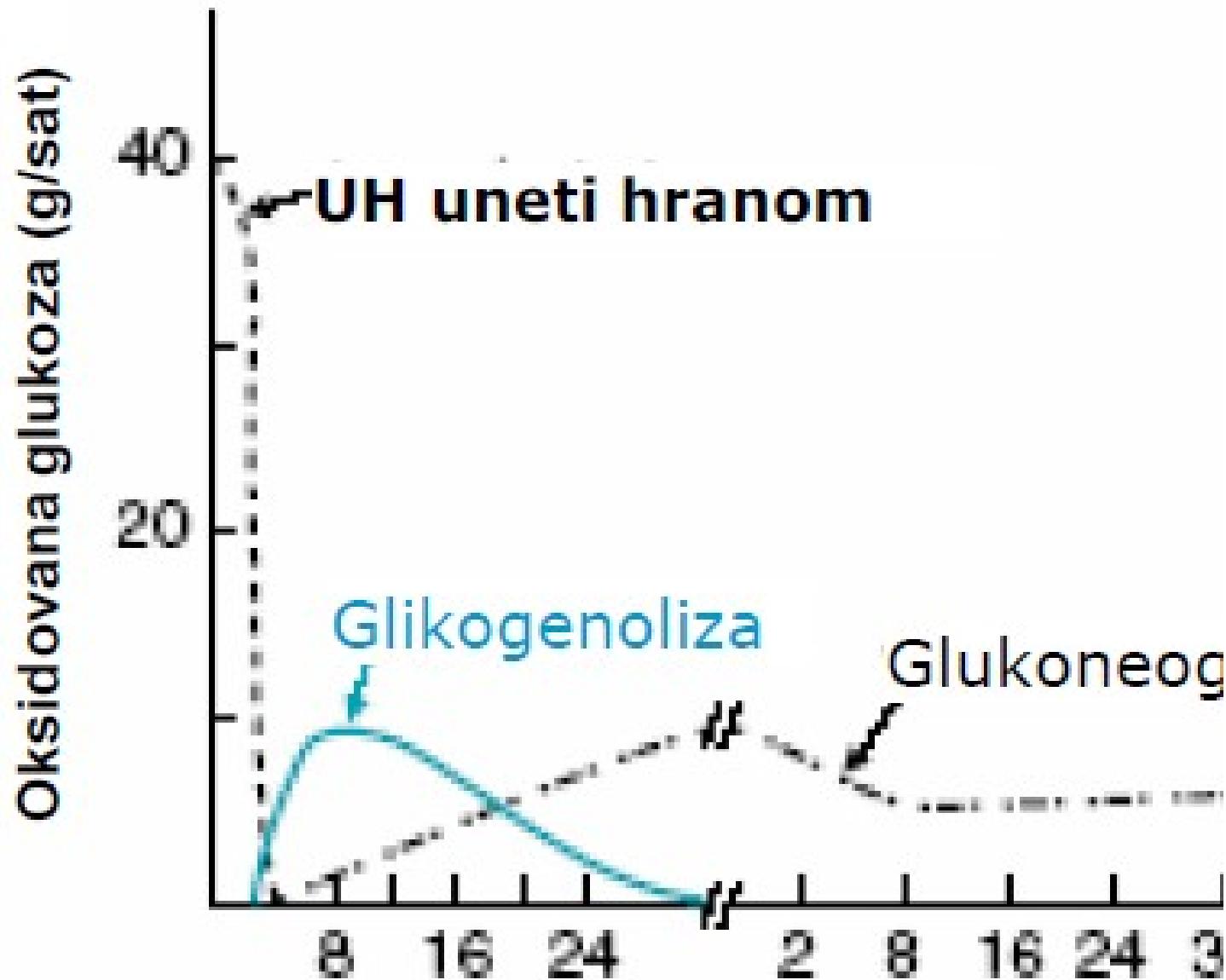

Glikogen koji se nalazi u mišićima ne može da se koristi za povišenje glikemije jer mišići ne sadrže glukozo-6-fosfatazu. Time je onemogućena defosforilacija glukozo-6-fosfata u ćeliji, i glukoza ne može da pređe u cirkulaciju. Međutim, glikogen iz mišića može da učestvuje u regulaciji glikemije indirektno, preko laktata koji se oslobađa iz mišića i jedan je od supstrata za glukoneogenezu u jetri (Korijev ciklus). Takođe, obzirom na veliki kapacitet mišića za sintezu glikogena, višak glukoze u krvi može veoma brzo da se deponuje u mišićnom glikogenu, čime dolazi do snižavanja koncentracije glukoze u krvi.

GLIKEMIJA 3,5 – 5,5 mmol/L

Nivoi glukoze i hormona u krvi u pet
nakon mešovitog obroka

- INSULIN
- GLUKAGON, ADRENALIN, HORMON RASTA,
TIREOIDNI HORMONI, KORTIZOL

- < 3,5 HIPOGLIKEMIJA
- <2,2 HIPOGLIKEMIJA U UŽEM SMISLU RIJEČI
- >5,5 HIPERGLIKEMIJA